

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

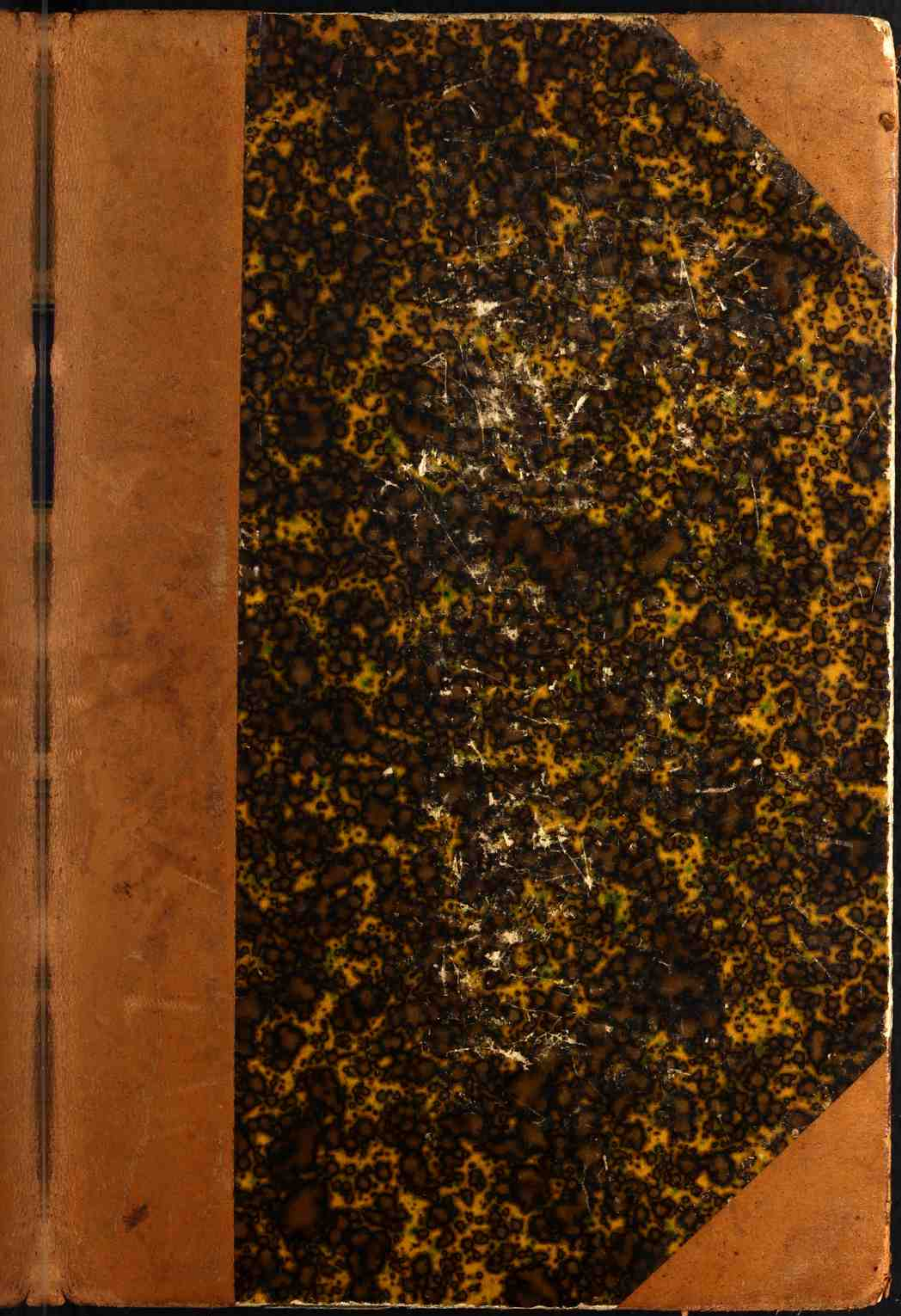
Forfatter(e) Author(s):	Henningsen, Agnes.; Agnes Henningsen.
Titel Title:	<u>Elskerinden : Skuespil i fire Akter</u>
Udgivet år og sted Publication time and place:	Kjøbenhavn ; Kristiania : Gyldendal, 1906
Fysiske størrelse Physical extent:	149 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

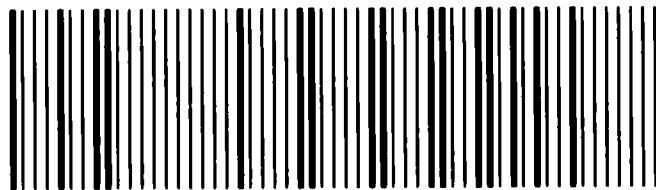
UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

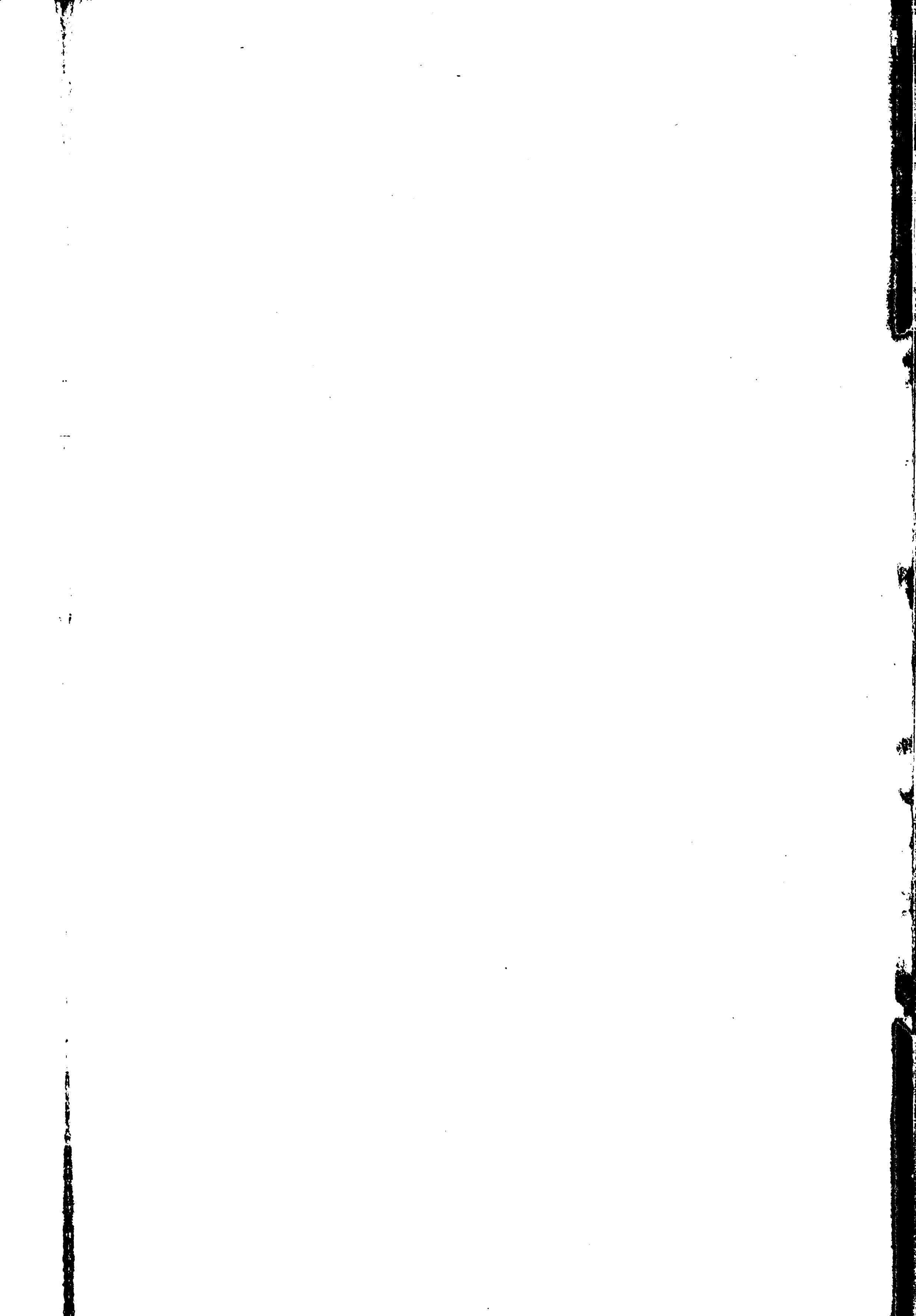
55-95

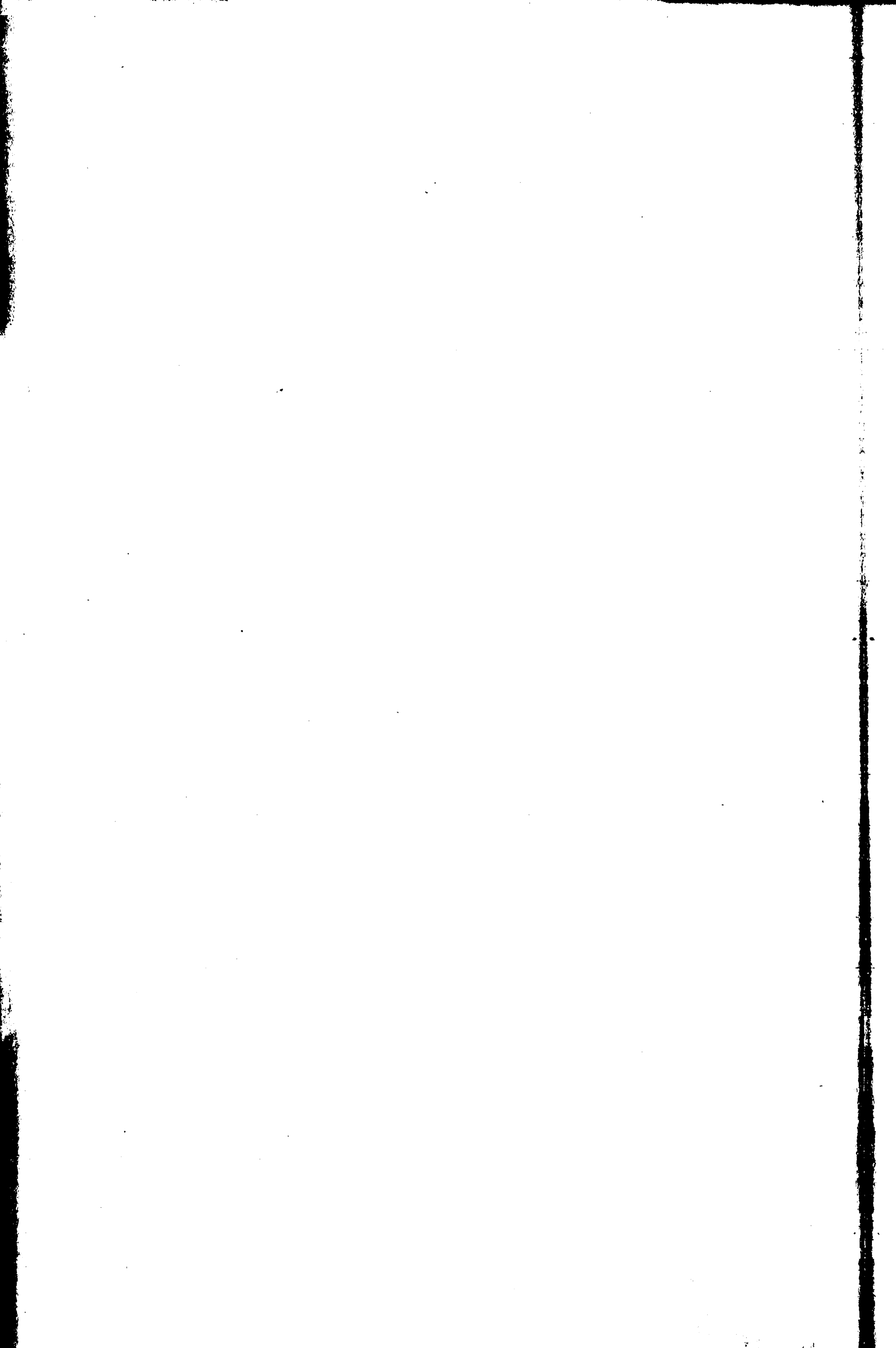
DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130021863352

AGNES HENNINGSEN

ELSKERINDEN

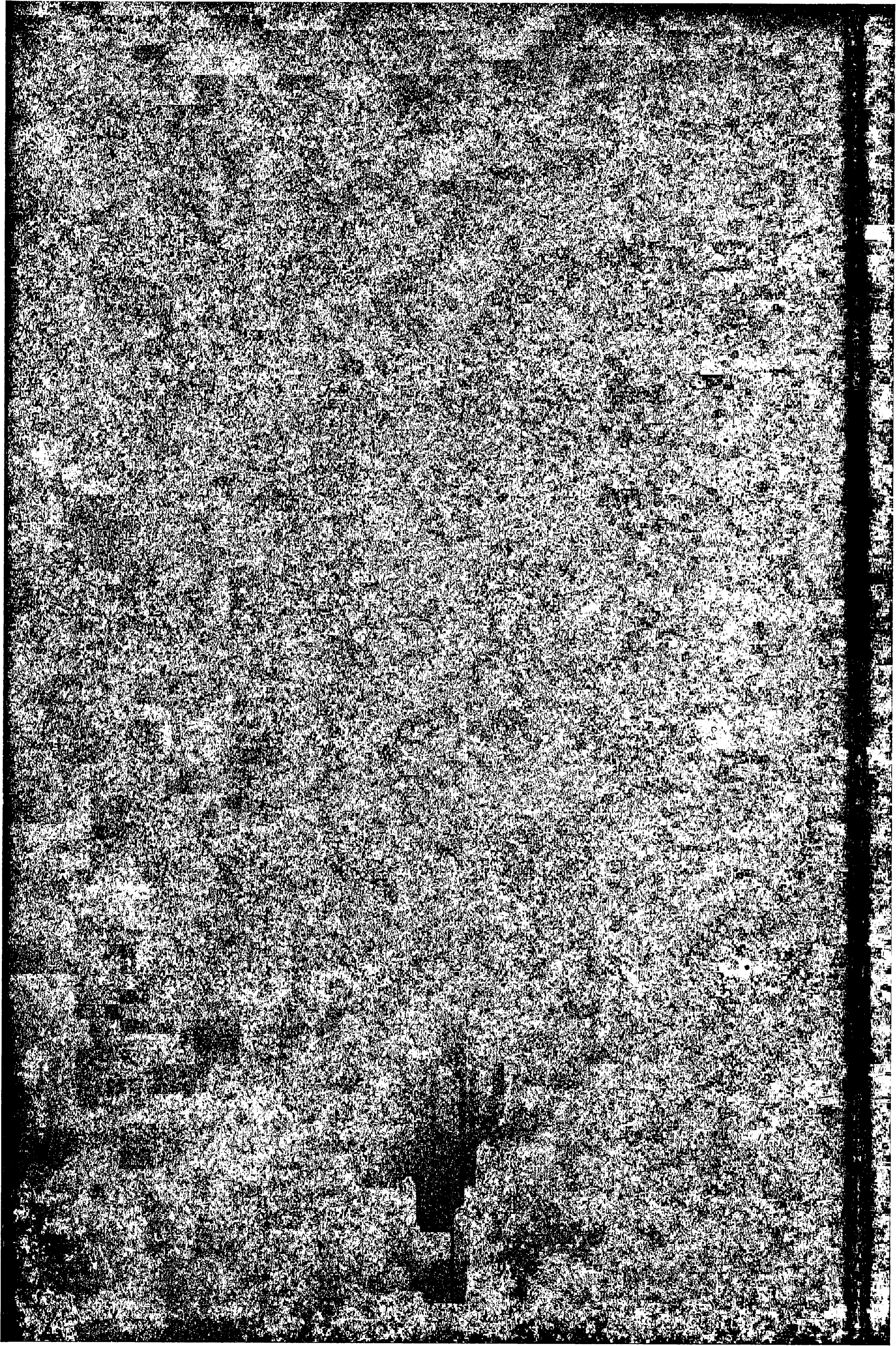
SKUESPIL I FIRE AKTER

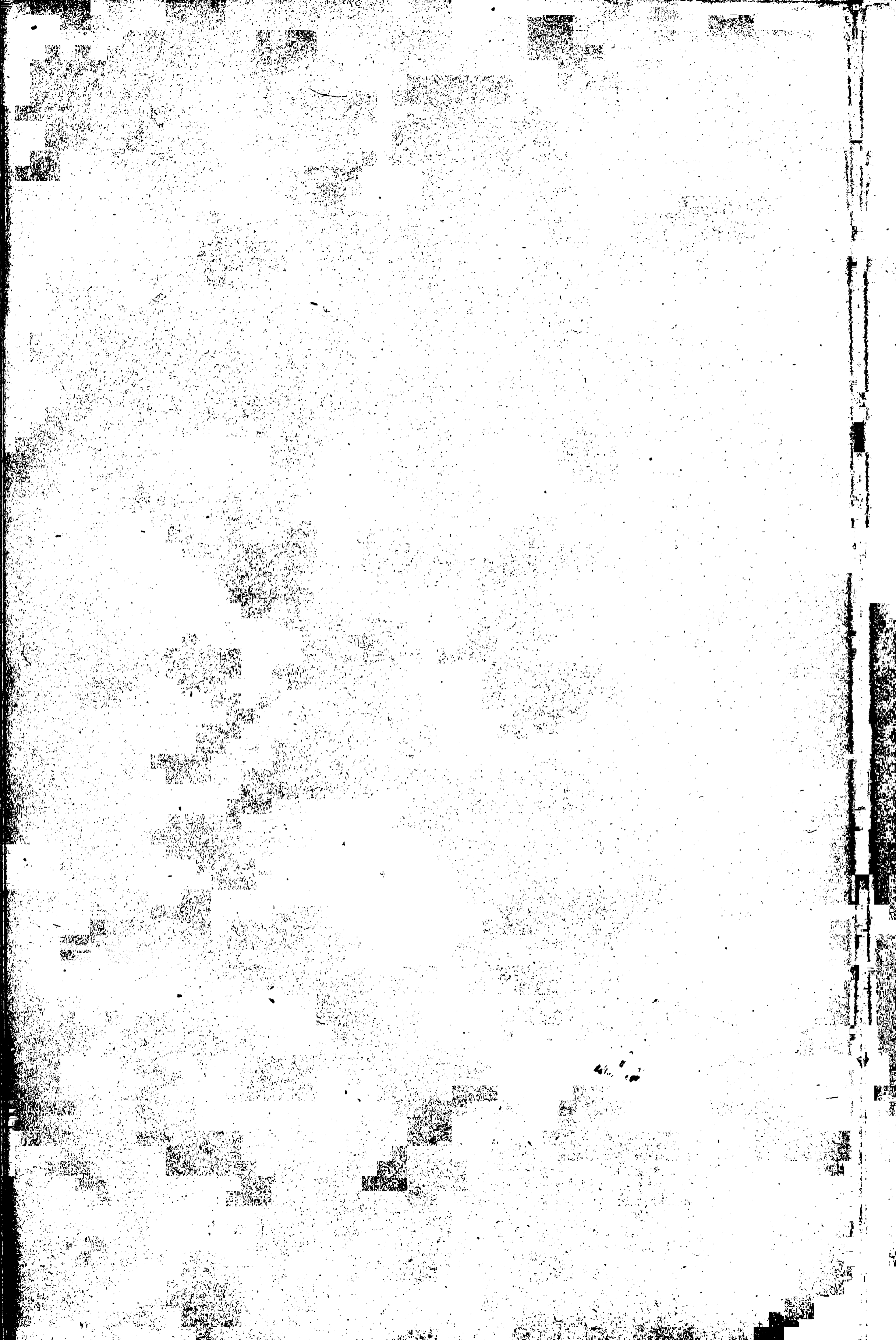
KJØBENHAVN OG KRISTIANIA
GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISK FORLAG

MDCCCCVI

55-95-8

AGNES HENNINGSEN
ELSKERINDEN

AGNES HENNINGSEN

ELSKERINDEN

SKUESPIL I FIRE AKTER

KJØBENHAVN OG KRISTIANIA
GYLDENDALSKE BOGHANDEL
NORDISK FORLAG

FORLAGETS BOGTRYKKERI

1906

I PERSONERNE:

HARALD GRUPP, GROSSERER

ANNE, HANS KONE

FRU BØHME, HANS SVIGERMÖDER

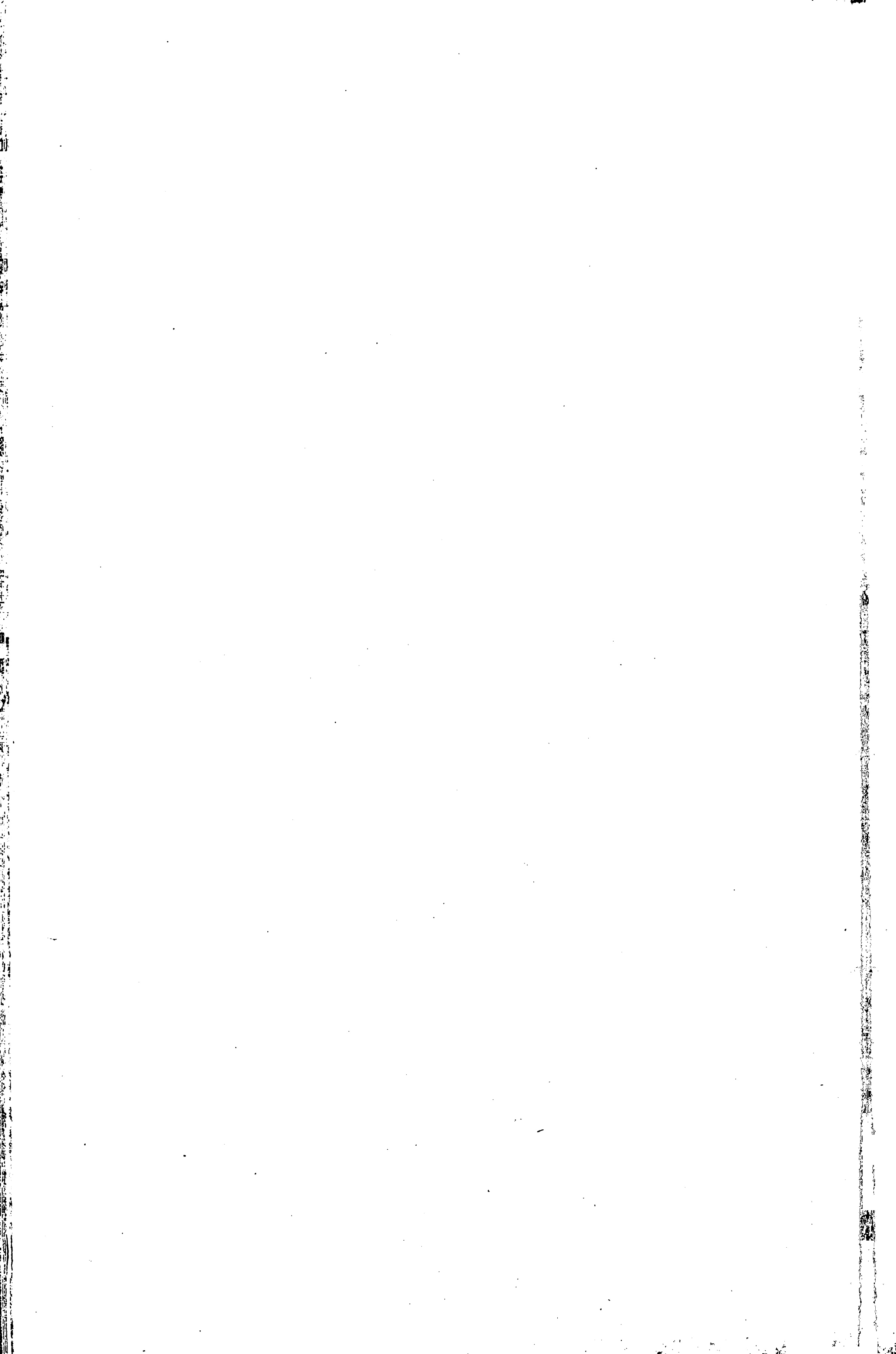
GERT BØHME, HANS SVOGER

LILI FØNSS

INGER STEN

) ANSATTE PAA
) HANS KONTOR

H
F HANDLINGEN FOREGAAR I KØBENHAVN I LØBET AF ET DØGN.
 FØRSTE OG FJERDE AKT PAA GRUPPS KONTOR, ANDEN I HANS.
 DAGLIGSTUE, TREDJE HOS LILI FØNSS.

FØRSTE AKT

Grupps Privatkontor, hyggeligt med store gammeldags Møbler, et Skrivebord (hvorover der hænger et Maleri af en fyrretyveaarig Mand med kloge Træk), midt paa Gulvet et stort Bord med Skriveplads paa hver sin Side, desuden et Pengeskab, Telefon o. s. v. Til højre Dør til de andre Kontorer og Dør til Entreen, til venstre til Lejligheden. I Baggrunden stort Vindue med Udsigt over Frihavnen. I Øjeblikket er Gardinerne trukne for Solen.

Lili sidder ved Midterbordet, Pladsen til venstre, og skriver ivrigt.

GERT

kigger ind fra Entreen, kommer nærmere med Hat og Frakke paa.

God Dag Frøken Fønss. Ja, jeg kommer usædvanlig sent, men der er ogsaa noget usædvanligt i Gære.

LILI

Er det Dem!

GERT

Maa jeg sige Dem en Ting! .. Det sagde De, som om De mente: Herregud, er det ikke andre end Dem, Bøhme.

LILI

Jeg mente slet ikke noget, jeg sidder til Halsen i Petroleum.

GERT

Mange Ordre?

LILI

Dobbelt saa mange som sidste Uge.

Agnes Henningsen: Elskerinden

GERT

Og til endnu lavere Priser?

LILI

Nej denne Gang har vi ikke sat dem ned.

GERT

Saa er hans Humør vel glødende?

LILI

Hr. Grupp er som altid.

GERT

Naa, rolig som altid. Um . . Den Ro kommer imidlertid til at flytte sig . . ned i Benene, der ellers altid er paa Færde . . Jeg tænker, han kommer til at staa som Stenstøtte, af Forundring.

Frk. Fønss! Maa jeg fortælle Dem, at jeg har opsporet en Ærgrelse til ham . . tror jeg da!

Hvorfor ser De nu saa irriteret ud til det?

LILI

Fordi jeg skriver.

GERT

Se nu et Øjeblik op!

Har De ikke, kære lille Frk. Lili selv sagt, at han ikke taaler al den Medgang, han har haft i den sidste Tid?

LILI

pludselig ivrig.

Jo! Dengang han havde Modgang . . at han da hverken undte sig Nattero eller talte med noget Men-

neske .. men nu er det Gerrighed, han er gerrig paa hvert Minut af sin egen Tid!

GERT

Han har været lige stejl baade i Modgang og i Medgang. Men nu kommer det, der kan knægte ham .. fordi det kommer saa pludseligt, saa .. bedst som han tror, han har faaet Fodfæste!

LILI

skrivende.

Hvorfor siger De altid „han“. Vi andre siger „vi“, om Forretningen.

GERT

Jeg siger han, indtil den Dag jeg kan sige „han og jeg, vi ..“ Og den Dag nærmer sig svært.

LILI

Jamen luk alligevel den Dør efter Dem, Böhme. Det trækker.

GERT

idet han gaar ud i Entreen.

Men hvor er Deres Blidhed i Dag. Ind igen uden Hat og Frakke, hen til Vinduet, hvor han trækker Gardinerne fra. Hvor er Deres nydelige Blidhed i Dag! Hvad er det, jeg irriterer Dem med?

LILI

For Øjeblikket ved at sætte mig Solen lige ind i Ansigtet.

GERT

Jamen se dog det Vejr og det Vand! Og se vor lille

Ø derovre med hans Oplagsplads, hans Stolthed, som han bilder sig ind, han har for Tid og Evighed!

LILI

Hvad er det, De mener, Bøhme?

GERT

Ingenting endnu. Men De skal være den første, jeg fortæller det.

Sig mig hellere, hvad det var, jeg irriterede Dem med før? Kære Frk. Lili, jeg har jo selv set Dem trække Deres stolte Bryn sammen, hver Gang Grupp behandler . . . ogsaa Dem bare som Arbejdsbi.

LILI

Slet ikke. Det er jo det, vi er her for . . . her paa Kontoret.

GERT

Var han ikke ligefrem Ven med Dem og Frk. Sten, mens de var ansatte i London? Og han er da min Svoger! Han kunde da af og til tale til os . . . privat. Det irriterer jo og saa Dem, at han kun giver Ordre . . . Bliver De nu barmhjertig, bare en Smule Uvejrlighed trækker op over Hovedet paa ham?

LILI

Nej! Ja det vil sige . . . det vil sige: i det Øjeblik jeg hører, noget slaar Fejl i den Forretning, jeg er i . . . det vil jeg naturligvis ikke have, hvad sidder jeg saa og slider for! Smiler. Men kan Grupp blive lidt mere Menneske af det . . .

GERT

sætter sig paa den anden Side af Midterbordet.

Vil De saa sige mig . .

LILI

Nej. Nu ikke mere. Jeg er midt i noget.

Pavse, hvori hun skriver.

GERT

i det Øjeblik hun lægger Pennen.

Vil De saa sige mig: har han spurgt efter mig?

LILI

Hverken spurgt til Dem eller talt til mig for Travlhed.

GERT

Nu er det forhaabentlig ogsaa lykkedes mig at gøre ham begribeligt, at jeg ikke er Læredreng heroppe, selv om jeg som ny Mand af Faget ønsker at lære noget . .

LILI

De maa ikke tale til mig mere, Bøhme! Dette er saa vigtigt.

Pavse, hvori hun læser det skrevne igennem, gaar til Kontordøren, kalder dæmpet:

Frk. Sten!

Frk. Sten kommer sagte ind.

Bøhme giver sig hurtig noget at gøre med Pen og Blæk.

FRK STEN

Er der noget?

LILI

Aa ja, læs det Brev igennem for mig; det er saa

vigtigt. Idet de gaar hen til Bordet. Der er ogsaa en Mængde, der skal underskrives. Hr. Grupp er ikke kommen, vel?

FRK. STEN

ser lidt paa hende.

Chefen er paa Børsen, det ved du, hans Vej gaar her igennem, det ved du ogsaa! Læser Brevet. Det er godt.

LILI

Er det virkelig?

Se, her er nok af dem. Men alle de andre er ubetydelige, ligegyldige, hverken til at tabe eller tjene paa.

FRK. STEN

giver Brevet tilbage.

Jeg synes ligefrem, at det er . . . Det er godt!

LILI

Ja. Fordi jeg tænkte: det skal Grupp se, ellers havde jeg slet ikke turdet skrive det saadan. Jeg bliver Idiot af Ansvar. Hvorfor skal jeg saa arbejde helt paa egen Haand? Indrøm, at det er en Dumhed af den kloge Hr. Grupp.

FRK. STEN

Engang i London vi spiste sammen med Grupp, sad vi tre saa ikke og var fuldstændig enige om, at i Forretning . . . det var det eneste Sted, det ikke duede at være Kvindfolk?

LILI

smiler.

Det var i Holborn.

FRK. STEN

Men smager dette af andet end af Kvindfolk? Der skal nikkede anerkendende til hver Smule af dit Arbejde. Helst af Chefen.

GERT

Pludselig.

Frk. Fønss er netop fuldstændig overlegen overfor Deres . . Chef.

FRK. STEN

ser forundret smilende paa ham.

Bøhme!

Jeg troede virkelig, at De var vel forvaret i en eller anden usædvanlig Sag . . naar De allerede er kommen fra Deres Frokost og ikke er gaaet til Middag endnu.

GERT

gaar ind i Tonen.

Nej, jeg sad og tænkte! . . Jeg tænkte: lad gaa, at Frk. Sten efterligner Frk. Fønss i det kvindelige Snit. Men de smaa Kraver og Sløjfer det gaar ikke!

FRK. STEN

et Øjeblik genert, retter sig smilende og ser paa sit Ur.

Ja, jeg har to Minutter.

Kære forhenværende Løjtnant Bøhme! Jeg gør Gen-gæld. Passer jeg kun paa et Kontor, passer De bedst i en Balsal. De ligner en smuk ung Pige. Men dejlig solbrændt, for De rider mere, end De skriver.

GERT

Jeg har vist fortalt Dem, at Moder . . for Spøg . . paa-

staar, at jeg forlod Officersstanden, fordi civile Klæder interesserer mig mest. At jeg forstaar mig paa Klæder, det er Alvor. Og jeg fastholder det, den lille kokette Sløjfe . .

LILI

Den Kjole klæder netop Frk. Sten.

FRK. STEN

Nej, ærlig talt, det ramte, Bøhme! Er der noget, jeg afskyr, saa er det netop disse Halvmænd, som jeg efterhaanden kommer til at ligne; jeg kunde aldrig forelske mig i saadan en, som jeg kunde i en rigtig kvindelig Kvinde.

Men det nytter ikke. Klask! Arbejdet sætter sit uadelige Signet paa os.

GERT

Frk. Fønss arbejder ogsaa.

FRK. STEN

Jamen med Bagtanker. Ikke fyldt til Haarrødderne af Arbejdet som vi andre, som Chefen og jeg.

LILI

Hvor bredt hun siger det: Chefen og jeg.

FRK. STEN

For os er det en Nydelse . . Og sine Nydelser maa man vel finde sig i at bøde for . . jeg bøder med min Kvindelighed, han sagtens med Scener af Kvinder.

GERT

Herregud, min stakkels lille Søster.

FRK. STEN

Jeg ved ingenting! Jeg formoder bare. En saa ung Mand, med det Ydre, og med den . . fænomenale Dygtighed . .

Ser paa sit Ur. Naa, men han holder ikke mig som Prokurist med amerikansk Gage, for at jeg skal underholde hans Familie. Lad mig faa de Papirer til Underskrift. Faar Lilis Breve og gaar.

GERT

Jeg glæder mig til at pille lidt ved den Tyrketro paa . . Chefen. Kan De forstaa det, Frk. Fønss?

LILI

Nej! Frk. Sten beundrer jo bare Chefen som Chef. Det gør jeg ogsaa. Og De med.

GERT

Jo men han har jo dog det hele fra Faderen lige fra Kontorpersonalet til de Ideer . . som Faderen gik Fallit paa.

LILI

Ingen anden havde set, at de Ideer alligevel var til at gennemføre.

GERT

Foreløbig er det gaaet, fordi han, dengang han var i Amerika, forstod at skaffe sig Selskabets Tillid og Venskab. Men nu har de jo vanskelige Tider der-

ovre ogsaa med mægtig Konkurrence. Og her staar han ene, han er eneraadig, han er imod Strømmen! Ja det er nu det eneste, De kan lide ham for . .

LILI

smiler.

Naa—aa.

GERT

Betyder det, at De heller ikke kan lide det?

Eller Lili, betyder det, at der er mere, De kan lide? De maa ikke blive vred, men . . det er som om De somme Tider . . somme Tider naar De ikke ved af det, saa betragter De ham med et Ansigt, ligesom om De maatte beundre ham! Ja, se nu bliver De vred . .

LILI

Nej, men De plager mig med Deres usædvanlige Snakkesalighed. Og ingen har beundret Grupp saa tykt som De.

GERT

Ja netop. Indtil han stødte mig med sin Hensynsløshed! Han kan saare. Fordi der dog er saa meget hos ham, som faar En til at spile Øjnene op!

Og jeg har altid haft det Indtryk, at han ogsaa har fornærmet Dem, som Menneske, som Dame . .

LILI

retter sig.

Hvordan skulde det gaa til?

GERT

I Fjor da han var saa længe i London, da gik hans Kone, min lille Søster Anne, og var saa rørt, fordi han havde husket at opsøge hendes gamle Skolekammerat . . Dem! Tilmed skrev han baade om Lili Fønss og hendes Veninde, Frk. Sten, begge ansatte hos Scott Brothers; han var imponeret, han ønskede at hverve dem begge. Det var kun Dygtigheden, han skrev om. Men jeg huskede paa noget andet. Jeg huskede, hvor dejlig hun var . . Lili . . paa Annes Ungpigeballer. Den Gang var jeg for grøn til at vise hende, hvor forelsket jeg var. Men jeg elskede hendes smalle Fødder, hendes dejlige Arme . . aa hvad De har for nogle dejlige Arme . .

LILI

smiler uvilkaarligt.

Kom dog nu til Ro, Gert. Det er første Gang, det har varet saa længe.

GERT

Der smilte De! Det gjaldt mig! Og der sagde De Gert som i gamle Dage.

LILI

Jeg smilte af noget, jeg kom til at tænke paa.

GERT

Jeg ved godt . . De er, som en Dame skal være! Men jeg tænker mig, at Grupp, den Grobrian over for Kvinder . . ja, at han er forelsket i Dem, saa vidt han

kan forelske sig, det har jeg mærket; naar han et Sekund er ledig, dyr han sig ikke for at stirre forlibt paa Dem . .

LILI

ser hastig op.

Det mærker jeg aldrig!

GERT

Jeg tænker mig, at denne Grobrian har buset groft paa og saaret Dem.

LILI

Jeg vil ikke have, at De siger et Muk mere! Men at De ved det: Det har han aldrig!

GERT

Mig har han altsaa saaret. Og derfor ønsker jeg at ramme ham i Hjertet. Og hans Hjerte det er hans Forretning. Er det ikke sandt, han har ikke noget andet Hjerte end denne Forretning?

LILI

Hvis det er sandt, er han ikke noget Menneske, . . og man bør ikke kunne saares af ham.

I alle Tilfælde kan jeg lide hans Forretning! Nu arbejder jeg.

GERT

I Dag skal De bære over med mig for det overordentlige, der er i Gære.

Og hør, hvis Moder kommer her ind . . ja hun er jo lidt mærkelig med sine grinagtige fri Anskuelser

.. det er sandt, dem gouterer De jo des værre .. men hun er et rart Menneske, min lille Moder, og hvor har hun altid været indtaget i Dem.

LILI

skrivende.

Jeg ogsaa i hende.

GERT

Hvorfor er De da bleven saa knap mod hende?

LILI

Bøhme! Nu arbejder vi.

GERT

De hører meget godt alligevel.

Og Frk. Fønss, De maa ikke tro, at det er Indbildskhed, naar jeg synes, at jeg burde have et Ord med heroppe, baade Etatsraad Bayer og min Formynder, Etatsraad Hals, har sagt det samme .. endogsaa til andre. „Naar Grupp endda gjorde sin Svoger til Kompagnon“, sagde Etatsraad Bayer.

Saa nu hører De ikke engang efter mere!

Pavse, hvori de begge skriver.

Saa kommer Fru Bøhme fra Lejligheden.

GERT

gaar hende i Møde.

Moder, Aftalen var jo, at du først skulde komme her efter Middag. Hvisker med en Bevægelse mod Lili. Og Moder, ikke det Forhør i Dag!

FRU BØHME

Anne telefonerede, hun er ude af sig selv og siger ikke saa meget som hvorfor. Dæmpet. Og lille Gert, var det ikke rigtigt af mig straks at komme her ind og sige dig, at det er i Orden?

GERT

Hvad er i Orden?

FRU BØHME

De Lærepenge til Grupp, som du har talt om. Etatsraad Hals kom og sagde, at jeg kunde hilse dig, at det gik, som han spaaede.

GERT

Paa Bestyrelsesmødet i Dag! Vidste han det allerede? Søgte han mig for at sige det?

FRU BØHME

Er du nu glad, min Dreng?

GERT

mumler, idet han giver sig til at gaa op og ned:

Det er i Orden! Det er virkelig i Orden. Standser et Øjeblik, da Fru Bøhme gør Mine til at gaa hen til Lili. Vær nu forsigtig, og lad være med det Forhør!

FRU BØHME

hen til Lili.

God Dag, søde Lili. Jeg bliver ved med mit Lili, ved De nok. Ellers maa De vænne Dem af med at

have ganske det samme Ansigt, som da De og Anne blæste Sæbebobler hjemme i Spisestuen, ikke sandt?

LILI

ler.

Det Ansigt vilde jeg skam helst være vænnet af med for længe siden.

FRU BØHME

Jeg har jo ikke set Dem i Maaneder. Og ved De, at Anne siger, De er bleven fornem og iskold, siden De er kommen hjem fra London? Og det er De!

LILI

Man bliver vist let fornem, naar man er paa Kontor.

FRU BØHME

Ja men hvis Skyld er det? Tror De ikke, jeg kender mange, der vil have Dem. Og især een! Men De er stædig. Og hvorfor?

Hviskende. Gert er da baade smuk og velhavende, og De kan lide ham Lili! Fordi han er . . . lidt almindelig? Tro De mig, de almindelige Mennesker gør lykkeligst.

Jeg skal passe mig selv, ser jeg. Og gaa! Men endnu er der Anne. Hvad er der i Vejen mellem Anne og Dem?

LILI

et Øjeblik forvirret.

I Vejen?

FRU BØHME

Naar Anne kigger herind, skriver De. Og kigger

De nogen Sinde til Anne? Aldrig! Anne siger: Moder, der er noget under.

LILI

Anne har jo altid forekommet mig saa meget yngre.

FRU BØHME

Aa Anne, lille Stakkel, har forandret sig. De behøver ikke længere at sky hende af Angst for Ungpige pjat.

Tør jeg som gammel Veninde af Dem sige, Lili Fønss: jeg tror ogsaa, at der er noget under! Hvorfor modtager De og .. denne Frk. Sten aldrig hverken Grups eller Annes Indbydelser?

LILI

Fordi denne Frk. Sten og jeg, naar vi har været her hele Dagen, vil sidde i vor egen Stue om Aftenen.

FRU BØHME

Naa, og hvad Undskyldning har De saa om Søndagen?

LILI

Om Søndagen vil vi ud i Luften, tolv Timer i Træk, saa vi bare kan synke i Seng, naar vi kommer hjem.

FRU BØHME

Og til daglig, naar Anne beder Damerne ind til Frokost, hvorfor foretrækker de saa deres medbragte Smørrebrød her i Kontoret?

LILI

For at blive ved at være i det Humør, vi skal være i.

FRU BØHME

Gert, lyder det nu ikke meget rimeligt altsammen? Hvorfor tror jeg saa endnu mere, at der er noget under!

GERT

som ængstelig har hørt efter.

Grupp vil ikke have private Folk her i Kontortiden, Moder!

FRU BØHME

pludselig vredt.

Saa kunde han lade være at tage dette Rum fra Anne!

GERT

Grupp ejer jo ikke engang .. før til Oktober et Sted, hvor han kan tale ene med Folk.

FRU BØHME

Ligner det vel noget, Lili, at slæbe Kontorborde ind i Herreværelset, saa det gaar fra den Smule Hjem, Anne har?

GERT

Somme Tider taler du om Forretningen her, Moder, som om en Sommerlejlighed. Grupp er en anerkendt Dygtighed, anerkendt selv af Etatsraad Bayer .. selv af Etatsraad Hals ..

FRU BØHME

Ved De, Lili, hvem det er, han nu pludselig forsvarer?
Sin Kompagnon! Nu ser han Grupp som Kompagnon.

Til Gert. Jeg bryder mig Pokker om Grupps Dygtighed, naar han piner Livet af Anne! Og jeg bryder mig ikke om at forstille mig herinde, hvor I beundrer ham blindt. Ved Gud i Himlen, jeg elsker ikke denne Fyr med hans Egenkærlighed . . og hans Kærlighed til andre . .

GERT

gør Tegn til hende.

Nu ved du vist ikke rigtig, hvad du siger, Moder!

FRU BØHME

Og med hans Kærlighed til andre Kvinder, sagde jeg!

GERT

Grupp kan ikke have nogen Kærlighed uden for sit Hjem, for han forlader det kun for Børsen.

FRU BØHME

Hjem! Der er han aldrig! Kontor mener du. Han forlader ikke sit Kontor, for der sidder hans . . Genstand.

GERT

Men Moder, hvad mener . .

FRU BØHME

Nej, det ved Gud, at jeg ikke mener.

GERT

Hvad mener du ikke, Moder?

FRU BØHME

Du ser paa os, som om jeg kunde mene Lili. Nej, der skulde Monsieur nok være bleven vist af! Men tror De ikke, Lili, at jeg ved, hvorfor De sidder og stirrer stift i Papirerne. Paa Venskabets Vegne .. for Frk. Sten, som De ligefrem holder sygeligt mere af, end De holder af Anne!

GERT

paatagen munter.

Frk. Fønss, kan De ikke engang more Dem over den Tanke: Grupp .. Frk. Sten!

LILI

ser ikke op.

GERT

Naa, og selv om saa var, Moder, hvor er saa det Frisind, du saa tit ærgrede os med, Fader og nu mig?

FRU BØHME

stilfærdig.

Det at jeg synes, man kan lukke Øjnene lidt for en Mands smaa .. Uregelmæssigheder, tror du, lille Gert, at det har ærgret nogen af jer?

GERT

Jeg vilde finde det i høj Grad unfair, hvis Grupp

havde en Forbindelse med en Dame paa sit Kontor, saa nær ved sit Hjem.

FRU BØHME

Afstanden er saamænd ligegyldig, naar man ingenting aner! Og unfair. Unfair, hvad er det for et Ord. Alt det Elskovsvæsen har altid syntes mig lige tilfældigt og lige uafvendeligt og derfor lige tilladeligt!

Paany heftig. Naar det ikke gælder jer. Jeg kan ikke gøre for det, at al Forstaaelse er væk, naar det gælder jer. Mellem Anne og Grupp dømmes jeg saadan: gør han hende lykkelig, ellers er han en Bandit!

Og der er nu noget om det. Saadan en lille sart Blomst som Anne er, der aldrig har gjort andet end glæde os ved sin Skønhed.

Men den .. det fuldblods Mandfolk! Hu, jeg føler mig som et vildt Dyr, naar nogen gør mine Unger ondt. Som et vildt Dyr.

GERT

tager hende smilende under Armen.

Du har imidlertid mer end een Unge ..

FRU BØHME

Allerhelst tog jeg Anne og hendes Dreng fra ham med det samme!

GERT

Og denne anden Unge beder dig ..

FRU BØHME

Allerhelst saa jeg ham og hans Forretning gaa nedeunder, der hvor de hører hjemme, som er uden Hjerte!

GERT

Saa Moder. Fører hende til Døren ind til Lejligheden.

FRU BØHME

Vil De saa huske min Bøn, Lili, at vise Dem lidt inde hos Anne. De har jo ingen daarlig Samvittighed! Ud.

GERT

Hvad synes De om den Ide: Grupp forelsket . . nu midt i sin Travlhed?

LILI

Nu vil jeg forlange at faa min Plads et Sted, hvor der er Fred!

GERT

Ikke Fred for mig, vel?

LILI

For alle.

GERT

Bær over med mig i Dag. At jeg driver og er urolig. I Dag naar jeg det længe ønskede.

Ja ikke det højest ønskede, det har De jo forbudt mig at tale om. Hørte De, at Moder sagde, at der var mange, som ønsker sig Dem til Kone . . Og især een.

LILI

slaar med et Udraab Hænderne for Ansigtet.

GERT

Jeg skal nok tie. Men jeg kommer i Aften og taler

med Dem. Maa jeg? Jeg skal nok tie her paa Kontoret. Tag saa de Hænder bort, og skriv igen, og vær som sædvanlig, vil De?

Lille Pavse, hvori hun begynder at skrive.

GERT

Men det andet maa jeg have Lov at tale om . .

Ved De, at dengang jeg kom og sagde til ham: Grupp, du er en eminent dygtig Handelsmand, du har de store Vuer, jeg har Formuen, Forbindelserne, lad os to slaa os sammen, saa lo han bare! Han gav slet ingen Grund. Han lo bare, saa hans Mave rystede.

LILI

Hvad er det da for Forbindelser, De har, Gert?

GERT

De skal ikke spørge saa medlidende. Jeg ved godt, at naar nogen nu kommer til mig, er det, fordi jeg er hans Svoger og min Faders Søn. Det skal blive anderledes, selv om jeg kom sent til det! Og uden at jeg som Grupp lader haant om andre, om de gamle Veje, og om ærlig fortjente Titler som Etatsraad Hals'!

LILI

Hvad er det for Forbindelser, spurgte jeg?

GERT

Det er Petroleumskompagniet! Etatsraad Bayer bad

mig være Mellemand, da Grupp paa alle Maader har irriteret ham.

LILI

interesseret.

Bad Etatsraad Bayer ..

GERT

De er lede og kede af Grupp's Sætten-Priserne-ned. De ønsker en Overenskomst, et Slags Samarbejde ..

LILI

Men hvad svarede da Grupp?

GERT

Se, De forstaar dog, at det betyder noget! De bliver helt levende! Ja ikke sandt, det vilde gøre Forretningen her solid og blive et brillant Kompagniskab? „Saa sidder vi to her og bliver rige Mænd, ganske stille,“ sagde jeg til Grupp. Men han lo bare. „Ganske stille“, det skulde han ikke have noget af.

Jeg bed Vreden i mig. Og den er vokset godt og normalt, saa jeg ikke ønsker at skade ham, siden han er min Svoger, bare at ydmyge ham.

Kan De huske den Dag, da vi var bleven fem og tyve Mand paa Kontorerne, og vi flyttede herind .. han stod der henne ved Faderens Portræt. Han knytter jo altid Næverne, nu knugede han dem og saa op til Faderen og smilte, som om han vilde sige: vi sejrer, vi to. Jeg kom til at mumle saa højt, at jeg selv hørte det: Ikke uden min Hjælp!

Jeg har haft det paa Fornemmelsen, lige fra den Mand oversaa mig første Gang . . han skal komme til at trænge til mig!

LILI

uvilkaarlig.

Ja, ja det kan jeg forstaa!

GERT

Hvad siger De? Siger De, at De kan forstaa det?

LILI

Nej!

GERT

Sig, at det glæder Dem, at nu er den Dag kommen, da Grupp trænger til mig.

LILI

Nej.

GERT

Glæder det Dem ikke?

LILI

Nej.

GERT

Er det fordi De tror, at det ikke er andet end Pral?

Frk. Sten kommer fra Kontoret ind til Pengeskabet, som hun aabner.

GERT

Frk. Sten!

Frk. Sten, maa jeg betro Dem og Frk. Fønss noget . . jeg har hele Tiden tænkt mig, at de to skulde være de første.

Rejser sig. For en Ugestid siden forstod jeg af en Telefonsamtale, Etatsraad Hals havde med Etatsraad Bayer, at Petroleumskompagniet paa et Bestyrelsesmøde den femte, altsaa i Dag vilde foreslaa at købe hele den Plads, som Grupp har lejet, hele Oplagspladsen paa Øen derude!

I Dag sender Hals mig den Melding gennem Moder: Vedtaget.

LILI

rejser sig.

Det vil sige, at vi er færdige!

Til Frk. Sten. For det er jo det eneste Sted, hvor det overhovedet er tilladt at lagre Petroleum?

FRK. STEN

nikker smilende.

GERT

Nej, det vil sige, at Grupp søber den sure Kaal! Jeg stiller mine Penge til hans Disposition, han kommer de andre i Forkøbet og erhverver Pladsen. Til Gengæld tager han mig til Kompagnon . . og vi danner en Ring med Kompagniet . . den han har spyttet i.

Ikke sandt, Frk. Sten, saa tjener begge Parter tykt i Stedet for som nu at ødelægge Forretningen for hinanden?

FRK. STEN

nikker smilende.

LILI

ser forundret paa hende.

Hvordan er det, du staar der og er overlegen og lige glad?

GERT

Ja, hvad vil det sige, at De staar der og er lige-glad?

FRK. STEN

Aa, jeg kunde f. Ex. tænke mig, at en Transaktion som Kompagniets ikke er Chefen ganske fremmed.

GERT

Hvad behager. Er De bleven .. ikke rigtig klog .. undskyld.

LILI

Har han sagt noget, som peger derhen?

GERT

Hans fortrinlige Humør de sidste Dage peger paa, at han ingenting ved. Vær De ganske rolig.

FRK. STEN

Jeg er ogsaa ganske rolig.

GERT

Hvad mener De, Menneske! Undskyld, men De staar uden videre og tramper .. og nedtramper Forhaabninger.

De maa virkelig undskylde min Hidsighed, Frk. Sten. Det er bare Utaalmodighed. I Dag glæder jeg

mig ligefrem til at se hans evigt smilende Ansigt blive iskoldt . . . De kender nok, Frk. Fønss hans elskværdige Fjæs, naar et eller andet ikke passer ham . . . og det pludselig . . . isner.

Tier brat, da han faar Øje paa

GRUPP

som kigger ind fra Entreen med Hat og Frakke paa, og som ser lidt forundret fra den ene til den anden.

Højrøstet! Oprømt. Tør jeg spørge, har en af Damerne Fødselsdag?'

Lili og Gert sætter sig paa Plads, Frk. Sten lukker Pengeskabet. Eller er det Vejret, som virker? Ud i Entreen.

GERT

Det var det . . . endogsaa usædvanlig smilende Fjæs.

FRK. STEN

Lad mig nu se Bøhme, De ikke faar det til at . . . isne paa de forkerte Steder. Gaar ind i Kontoret.

GRUPP

kommer tilbage, uden Overtøj, godtende sig.

Ude er det udmærket, den første Foraarsdag . . . i hvert Fald den første, jeg har lagt Mærke til.

Gik Frk. Sten? Vil efter.

GERT

rejser sig.

Var det muligt, jeg kunde faa en Samtale med dig nu?

GRUPP

Værsgo.

GERT

Men . . . Ja, det behøver ikke at være under fire Øjne . . . Men var det ikke muligt . . . kan vi ikke sætte os ned?

GRUPP

sætter sig ved Skrivebordet, peger paa en Stol.

Værsgo.

GERT

Jeg ved ikke, om du maaske har hørt . . . Frk. Sten, som jeg netop nu talte med om denne Sag . . . mente, at du havde hørt . . . at Petroleumskompagniet paa et Bestyrelsesmøde i Dag . . . Tier og ser vredt til Døren til Lejligheden.

ANNE

kommer sagte og forsigtig ind.

GERT

Saa maa jeg maaske have Lov at vente saa længe.

ANNE

gaar helt hen til Grupp uden at ænse de andre og siger sagte
Der er noget, jeg endelig maa tale med dig om.

GRUPP

Jeg skal komme om fem Minutter.

ANNE

Harald, det sagde du ogsaa for to Timer siden.

GRUPP

Jeg har ikke haft et Øjeblik. Jeg skal komme om fem Minutter.

ANNE

Jeg vilde helst tale med dig lige nu, Harald, helst før nogen anden.

GRUPP

bliver haard i Ansigtet, ser forbi hende.

Du ser, at det ikke passer mig nu.

Anne gaar, standser, som om hun vilde tale med Lili. Lili ser op paa hende, hastig ned igen. Anne gaar langsomt ind i Leiligheden.

GRUPP

atter smilende.

Petroleumskompagniet har i Dag paa et Bestyrelsesmøde .. sagde du ..

GERT

.. vedtaget at købe hele den Lagerplads, du har lejet.

GRUPP

Ja.

GERT

Ja?

GRUPP

Ja, videre!

GERT

Se, jeg som allerede for otte Dage siden havde Færten af dette, jeg har min Plan færdig.

GRUPP

stadig smilende.

Jeg sidder her i Spænding.

GERT

Jeg ventede bare paa Afgørelsen for at foreslaa dig . . at jeg . . Rejser sig. Jeg sætter hemmeligt Penge her i Forretningen, vi kommer dem i Forkøbet.

Pavse. Grupp stirrer alvorlig frem for sig. Gert betragter ham, først triumferende, saa urolig.

GERT

Du forstaar, jeg har indhentet min Formynders Samtykke. Han indsaa, at da jeg dog er myndig om nogle Maaneder . . ikke sandt?

Pavse.

GERT

Ja, naar jeg skal være ærlig, saa er det endogsaa hans Ønske . . Etatsraad Hals har jo altid, skønt personlig din Uven, anerkendt din Dygtighed.

GRUPP

Sig mig engang, hvor længe har du vidst noget om dette?

GERT

Otte Dage. Jeg forstod det af en Telefonsamtale, Etatsraad Hals havde med Etatsraad Bayer en Formiddag for otte Dage siden. Og saa trængte jeg ind paa min gamle Ven Hals. Og det var ham ret kærkomment at lade mig forstaa det hele . .

Grupp rejser sig og gaar frem og tilbage. Gert ser spændt paa ham.

FRK. STEN

kommer ind fra Kontoret.

Brun, Odense spørger telegrafisk, hvortil vi billigst kan levere dem 50 Fade Petroleum.

GRUPP

ser paa hende, til hun har talt ud.

Frk. Sten, Bøhme har talt til Dem om en Plan, han har faaet, i Anledning af Petroleumskompagniets Beslutning at købe vor Lagerplads . . . Sagde De ham ikke, at han skulde være kommen til mig straks? De skulde have sagt ham, at i Forretning gælder det som overalt helt med eller helt imod.

I Forbigaaende til Gert uden at se paa ham. Forretningen før Personen, min Ven. Med et hastigt Blik paa Faderens Portræt. Sagen før Personen.

Gaar til Vinduet, holder Gardinet til Side. Den Udsigt, Frk. Sten, beholder nok sin Skønhed i vore Øjne.

Vender sig pludselig mod Gert. Jeg har den Plads paa Haanden!

GERT

Siden hvornaar?

GRUPP

Den Plads bliver ingen andens! Vender sig atter mod Vinduet og trækker Gardinet helt fra.

Solen skinner lige ind paa Lili, som stirrer derhen.

GERT

staar et Øjeblik uden at røre sig; farer hen og tager Lili om Armen.

Nu kan De nok taale Solen. Nu kan De nok taale Solen.

Grupp og Frk. Sten vender sig forundrede.

GRUPP

bliver haard i Ansigtet, stirrer forbi dem.

Til Brun Odense telegraferer vi 7,95. Bøhme gaa ind og ekspeder det.

Gert hastig ud.

GRUPP

til Frk. Sten.

Jeg sagde det til ham for et Øjeblik at komme af med ham.

FRK. STEN

dæmpet.

Og dette for at komme af med mig. Hastig ind i Kontoret.

LILI

smiler.

Og det for at . . . Nervøst, da Grupp bliver staaende i Tanker. Vil De tale med mig?

GRUPP

slaar afværgende ud med Haanden, gaar til Telefonen.

1773. Er Veksellereren til Stede?

— —

Er det Dem, Beck?

— —

Det gik, som jeg ventede. De maa afslutte Købet af den Plads, De har taget paa Haanden for mig, endnu i Dag! De behøver ikke at nævne mit Navn.

Gert kommer tilbage og gaar ubemærket af de andre paa Plads.

GRUPP

i Telefonen.

— —

Penge. De har jo Sikkerhed i de Obligationer, De har liggende for mig.

— —
Der er Sikkerhed nok ogsaa for Jernbaneaktierne.

— —
Nej vent. Nu kommer jeg over til Dem. Mundtligt ved De, Beck, bliver vi hurtigt færdige med Deres Indvendinger. Ringer af, hastigt ud.

LILI

ser efter ham . . farer sammen, da Gert gør sig bemærket.
Hørte De det!

GERT

Jeg listede ikke, jeg traadte virkelig i.

LILI

Hørte De noget som . . ikke kommer Dem ved nu, da De snarest er Konkurrent . .

GERT

Nej men, jeg saa Dem, Lili, hvordan De stirrer efter ham!

LILI

ler.

Ikke andet.

Tæppe.

ANDEN AKT

Grupps elegante Dagligstue; til højre Dør til Kontoret. I Baggrunden Vindue med samme Udsigt som fra Kontoret; til venstre Fløj-dør til Spisestuen.

Anne gaar urolig frem og tilbage. Fru Bøhme staar ret op og ned og følger hende med Øjnene.

ANNE

standser et Øjeblik.

Moder, hvad er Klokken?

FRU BØHME

Anne, det er tre, fire Minutter siden du var inde at kalde paa Grupp, ikke mere!

Pavse.

ANNE

standser et Øjeblik.

Hvad er Klokken nu?

FRU BØHME

Een Minut mere end da du spurgte sidst. Manden maa dog have Tid til at slutte sin Samtale.

ANNE

Det, jeg vil ham, er meget vigtigere!

FRU BØHME

Fortæl mig nu, hvad der er i Vejen!

ANNE

Jeg har jo sagt dig . . . ti Gange Moder, at det ikke er til at betro noget Menneske undtagen Harald.

Pavse.

ANNE

standser et Øjeblik.

Han har glemt det. Vi kan lige saa gerne opgive ham. Eller kalde igen. Og det gør jeg ikke. Der er dog Maade.

FRU BØHME

Bare du kunde bekvemme dig til at tage dig en Smule Mad før Middag. Naar du ikke har spist hele Dagen, saa ved du: overnervøs!

Pavse.

ANNE

standser.

Nu er der gaaet mindst et Kvarter, hvad du saa end siger for at trøste mig.

Kaster sig i en Stol og skjuler Ansigtet. Jeg tror snart, jeg hader den Mand. Jeg hader den Mand.

FRU BØHME

bøjer sig kærtegnende over hende, tier lidt.

Jamen synes du nu ikke, ærlig talt lille søde Anne, at du tager for tungt paa den Ting, at Grupp ikke kommer, naar du kalder?

ANNE

Jeg sagde ham, at det var noget vigtigt!

FRU BØHME

Jamen har du ikke saa tit kaldt Grupp ind, for at han skulde beundre lille Erik bare fordi han kunde klappe Kage . . og saa i den ny Kørepels . .

ANNE

Han kunde have set paa mig, at det var noget alvorligt!

FRU BØHME

Nu maa du ikke sige det tiere, Anne, at det er noget alvorligt, naar du ikke vil sige mig, hvad det er.

ANNE

Aa, men jeg er saa fortvivlet, fordi han ikke saa paa mig, hvor alvorligt det er. Han ser aldrig paa mig mere, saadan at han ser mig. Og saa vilde jeg ønske, at jeg var død.

FRU BØHME

Din lille Dreng, Anne.

ANNE

Den Dreng piner mig bare, naar hans Fader ikke bryder sig om mig; naar jeg har mistet hans Fader, saa skammer jeg mig over ham.

FRU BØHME

For du kan vel ikke . . Anne, du kan vel heller ikke nu, tænke dig . .

ANNE

Aldrig. Det ved du jo. Jeg vil aldrig skilles fra ham. Jeg vil have ham igen. Og saa vil jeg beholde ham.

Hvordan bærer man sig ad med at beholde den, man holder af. Ved du det hvordan?

Lille Stilhed.

ANNE

Hvorfor svarer du ikke? Moder, kunde du heller ikke holde din Mand fast, saa længe du vilde?

FRU BØHME

Der har vel været Fejl paa begge Sider.

ANNE

ser lidt paa hende.

Ja, der er vel Fejl paa begge Sider.

Moder, du siger dog altid det, som gør en godt. Naturligvis har jeg ogsaa Fejl overfor ham, og retter jeg dem, maa det da hjælpe!

I Begyndelsen var jeg saa fordringsfuld og urimelig, det var, saa længe han var forelsket, saa længe det bare gik. Men saadan er jeg da ikke mere?

FRU BØHME

Jeg er jo saa forundret, lille Anne over, saa udviklet du er bleven. Du er bleven saa god og klog. Og ser du, det kommer af Sorgerne. Sorgerne er til det samme.

ANNE

Er jeg da for tynd eller for tyk, eller klæder jeg mig grimt, eller hvornaar er jeg irriterende?

Nej, jeg skal sige dig, hvad det er! Vi skulde ikke have giftet os. Det sagde Lili selv: en Kvinde som vil elskes længe, maa ikke være der altid.

FRU BØHME

Sagde Lili! Hvornaar sagde Lili Fønss det? Jeg mener, var det før hun kendte Grupp?

ANNE

Elskerinde . . det er meget smukkere . .

FRU BØHME

Spørg du Lili, om det er bedre . . om det er lykkeligere . . jeg mener . . taler hun af Erfaring, spørg hende om det. Og lad hende ellers tie med sin Visdom!

ANNE

ser pludselig ængstelig paa hende, vil svare, glemmer det for at lytte.

Gik Kontordøren? Nej naturligvis, det var Indbildning som sædvanlig. Som sædvanlig har han glemt det. Gemmer Ansigtet og klager sig sagte.

Fru Bøhme bøjer sig kærtegnende over hende.

ANNE

rejser sig pludseligt.

Saa, nu siger jeg det!

FRU BØHME

Anne, gør nu ikke noget, du fortryder!

ANNE

Ser du, Moder, han har ikke sovet i mange, mange Nætter. Saa længe jeg har hørt hans Trin frem og tilbage, har jeg været nogenlunde rolig. Men naar han gik ud af sit Sovekammer, hvor var jeg bange!

Moder, kan du huske dengang, i Begyndelsen, da Gert var saa begejstret for Harald, og Harald endelig skulde gemme hans Papirer . . disse Obligationer . . fordi gamle Etatsraad Hals var saa gnaven med Renterne. Vi stod allesammen inde i Kontoret. Saa spurgte Harald nok saa alvorlig Gert, om han slet ikke var bange for, at han engang i Knibe skulde forgribe sig paa de Penge, men lo saa og lagde Revolveren oven paa med et Klask. Nej saa troede han nok, at han hellere forgreb sig paa Revolveren, sagde han. Jeg kunde ikke fordrage det, fordi der altid har været noget ved Harald: Knald eller Fald.

Siden . . i hele to Aar har den Revolver haft sin Plads oven paa de Papirer.

Saa en Morgen for nylig for jeg op af Søvne ved, at Skridtene frem og tilbage forsvandt. Jeg efter . . til Kontordøren, der stod paa Klem. Jo, Harald var ved Pengeskabet . . med Hat og Frakke paa. Men . . han lod Revolveren ligge . . og tog nogle Papirer!

FRU BØHME

Gerts!

ANNE

Det tænkte jeg ikke noget paa den Dag. Men i

Morges, da jeg var inde for at hente Husholdningspenge, kiggede jeg forbi Harald ind til den Revolver: jo den laa stadig godt nok, men Obligationerne var borte.

FRU BØHME

Spurgte du ham saa ikke, hvorfor de havde forandret Plads?

ANNE

Jo. Og saa kunde han jo bare have svaret: „Ja, de har forandret Plads.“ I Stedet for studsede han og . . . overhørte det. Og jeg syntes, Moder, han fik et underligt blegt Skær over sit Ansigt.

FRU BØHME

rømmer sig et Par Gange for at blive rolig.

Jamen Anne, det kan alligevel ikke være noget galt, for saadan er Grupp mindst af alle.

ANNE

Ja ikke sandt! Lille søde Moder, hvor er du klog altid.

FRU BØHME

Jeg tror om Grupp, at han kan . . . ville dø, men ikke bedrage.

ANNE

Ja ikke sandt! Saa lille Moder, nu er jeg roligere, for nu ved du det. Og du tror det ikke.

Men Moder . . . hvis, hvis siger jeg . . . saa maa du hjælpe mig, naar Gert faar det at vide! Gert, der

er saa comme-il-faut, hvordan bliver han ikke ligeglad med Skandale, naar han er hidsig. Og hvor bliver han hævnngerrig!

Saa lille Moder, nu er jeg helt rolig. Farer sammen, da Kontordøren gaar.

Gert kommer langsomt ind.

ANNE

Er det ikke andre end dig!

GERT

Naa! Lili Fønss mødte mig med samme Velkomsthilsen?

FRU BØHME

Du kommer saa stille. Er der noget i Vejen?

GERT

Bare den Bagatel, at det hele er mislykket!

FRU BØHME

For dig, Gert?

GERT

For hvem ellers! Din geniale Svigersøn har forudset alt, selv købt Oplagspladsen . .

ANNE

Har Harald købt . . hvad er det du siger, at Harald har købt?

GERT

Hvordan er det, du blinker ængstelig . .

ANNE

Hvornaar har Harald købt det?

GERT

For dig maa det jo være en Triumf, at din inderlig elskede Mand, for hvem det altid kneb med Pengene . . . Saa køber han Gud hjælpe mig pludselig hele Herligheden!

FRU BØHME

dæmpet.

Men Pengene . . .

GERT

. . . maa han vel have skaffet sig paa en eller anden mærkelig Maade . . . eller maaske han blot mener at kunne skaffe dem. For endnu har han underlig nok kun Pladsen paa Haanden.

FRU BØHME

sukker lettet.

Ja der kan I selv se!

GERT

Hvad kan vi se?

FRU BØHME

Pengene har han ikke endnu, han har kun Pladsen paa Haanden.

GERT

Hvad mener du, Moder? Det er jo det, jeg staar her og siger!

FRU BØHME

Dine Chancer er ikke forringede, Gert, det mener jeg! Grupp skaffer ikke pludselig de Penge, der skal til den Operation. Selv om han maaske tror det i Dag. I Morgen kan det hænde, han selv stiller og tilbyder dig Kompagniskab.

ANNE

Ja! Ja, det var vist det allerbedste.

GERT

ser forundret paa hende.

Det du før har arbejdet imod som . . . som om du havde noget som helst at sige, lille Anne!

FRU BØHME

Fordi du i den sidste Tid har haft saa meget at ud-sætte paa hendes Mand! Men nu indser Anne, haaber jeg, det jeg altid har sagt: saa snart Grupp bliver nødt til at vise dig Hensyn, saa er han det Menneske, der gør det, og du den, der kommer til at se op til ham igen. Og hvad Forretningen angaar, bliver den, som Etatsraad Hals siger, paa een Gang genial af Grupp og sikker af dig og din Formue. Jeg haaber nu paa det Kompagniskab ogsaa for Annes Skyld. Og du lille Anne, skal i Aften i Ro tale med din Mand om Sagen.

ANNE

Nej før! Saa snart han kommer ind til Middag.

GERT

Hver Gang Anne bare nævner: Forretning, ryster Grupp paa Hovedet og svarer: Kvindfolk.

ANNE

Ikke i Begyndelsen!

GERT

Nej, da han var forelsket. Naar han er forelsket, saa ynder han netop at tale med Kvindfolk om Forretning.

ANNE

ser ængstelig paa ham.

Hvad er det for en underlig . . . Tone, Gert?

FRU BØHME

paatagen munter.

Ja, hvad skal det betyde. Jeg tror, I gaar og bliver hysteriske for mig begge to. Og her staar jeg og aner ikke, hvad der er at stille op med Jer.

En Pige slaar fra Spisestuen Fløjdøren op.

FRU BØHME

Det tror jeg var et Ord i rette Tid. Lad os faa noget at spise. Saa ser det altsammen lysere ud bag efter.

ANNE

til Pigen.

Vil De kalde ind paa Kontoret.

GERT

Det kan De spare Dem, Grossereren er gaet.

ANNE

Gaaet ud? Naa ja, Middagen kan han jo ogsaa glemme.

FRU BØHME

til Pigen.

Vi spiser alligevel Da Pigen trækker sig tilbage. Anne, ellers ved du, hvor syg du bliver.

ANNE

Hvor gik han hen, Gert? Varer det længe?

GERT

Ja, jeg er ikke indviet. Du kan spørge din Veninde, Lili. Jeg blev jaget ud, formodentlig fordi han skulde betro sig til hende. Da jeg kom tilbage, sad hun drømmende og saa paa den Dør, der havde lukket sig efter ham.

ANNE

stirrer ængsteligt paa ham.

Uvilkaarligt Moder!

FRU BØHME

Fordi han er jaloux, lille Anne, latterlig uden Grund!

GERT

Nej, jeg synes . . . jeg har virkelig tænkt paa det, Moder, at Anne bør vide Besked! Vi bør slaa os sammen, alle tre.

FRU BØHME

Fy Gert. Fordi du er skuffet!

ANNE

ser frem for sig.

Jo, I har begge to flere Gange talt saa underligt om Lili, at det gav et Ryk i mit Hjerte. Jo, Moder ogsaa! Nu husker jeg godt, hvor det rykkede i mit Hjerte af Angst.

Ser pludselig vredt paa Gert. Nu ved jeg altsaa Besked, Gert.

FRU BØHME

Men det uforsvarlige er, at hverken Gert eller jeg ved noget, det er bare Fornemmelser.

ANNE

Nu ser jeg det ogsaa godt! Hvor forelsket han har været i en anden! Det har været derfor!

FRU BØHME

Jeg har mistænkt Lili . . Men nu da vi har anklaget hende, skammer jeg mig over det.

ANNE

Hvis det bare var en anden end Lili, vilde jeg ikke være bange. Han bliver jo saa let ked af alle Menne-
sker. Men jeg ved bedst, hvordan Lili er, naar man først holder af hende. Hun er ikke til at undvære.

Ser pludselig vredt paa Fru Bøhme. Og alt det, jeg har beundret, Moder, saa klog hun er, hendes dejlige Ansigt, det skal nu altsammen være mine Fjender. Jeg skal komme til at ønske at træde paa det Ansigt.

Stigende forbitret. Lili slipper ham aldrig, det kan jeg sige jer. Hun holder ham fast med alle de forskellige

Figurer, hun er . . den alvorlige Medhjælp paa Kontoret, og udenfor den overlegne Dame . . Damen, som han kaldte hende i London, og i sit Hjem var hun pludselig pur ung og lystig, skrev han. Og hvordan tror I saa hun er, naar de er ene . . Elskerinden?

Aa Moder, staa dog ikke der og stir, men find paa noget og hjælp mig!

FRU BØHME

sagte.

Ja, bliv bare vred, det er meget naturligere.

ANNE

Forresten behøver ingen at hjælpe mig. Jeg ved bedst selv, hvad der skal gøres. Gaar hen mod Kontoret.

FRU BØHME

stiller sig i Vejen.

Ikke før du er rolig.

ANNE

Jeg vil tale med hende.

FRU BØHME

Ja, saa snart du er rolig.

Siger du ikke altid, kære lille Anne, at jeg ved, hvad der er det rigtigste? Svar mig nu!

Saa skal I ogsaa gøre, hvad jeg siger!

Gert, værsgo' allerførst sig Anne, hvad du ved, siden du er begyndt.

GERT

Ja Anne, jeg har jo længe været bange, og alligevel

ikke troet noget, fordi jeg ikke vilde. Men før da det gik mig imod, og med Grupp, . . . stirrede hun beundrende paa ham! Og nu, lige nu, da jeg berørte det, blev hun blodrød af Hidsighed. Og hvorfor det, hvis hun ikke pintes af daarlig Samvittighed?

FRU BØHME

Altsaa Fornemmelser, altsammen.

ANNE

Jeg har ogsaa de Fornemmelser. Og vil have Vished!

FRU BØHME

til Gert.

Gaa saa hen og bed Lili indrette sig paa at komme herind.

ANNE

Sig: lige med det samme!

FRU BØHME

Nej! Jeg har noget at fortælle dig om Lili, før du kan tale med hende.

Gert, naar hun kan tænke sig, at vi har spist, kan du sige. Det lyder godt og roligt. Vil hun ikke, tal saa om Annes Nervøsitet, om hvad du vil, bare ikke det rigtige. Og gaa du saa ind og spis til Middag min Dreng, mens jeg taler ud med Anne.

Gert ind i Kontoret.

FRU BØHME

Lad os sætte os rolig ned sætter sig i Sofaen og rækker Haanden ud efter Anne.

ANNE

bliver staaende.

Skynd dig bare, Moder.

FRU BØHME

Du ved nok, at Lili i gamle Dage tit talte med mig om Emner, hun fandt dig for barnlig til . . især det du sagde før . . Elskerinde var det smukkeste i Verden . . og saa skulde han jo være et Vidunder. . . I var vel sytten Aar dengang.

Den Vinter, du var i Schweitz, mødte jeg Lili med et blegt ungt Menneske, meget almindelig at se til, men han var . . Violinbygger, det sagde hun saadan, at han blev et Vidunder alene ved det . . Og Lili var endnu mere . . storøjet af Lykke.

Vinteren efter kom saa det, der gjorde, at jeg aldrig har nævnt dette til nogen: Lili betroede sig til mig! Elskerinde det var den haardeste Lod i Verden, sagde hun, det lukkede En ude, hvor det gjaldt, for nu laa den lille Violinbygger dødelig syg hjemme hos sin Moder, som havde forbudt Lili Adgang og kaldt hende et Fruentimmer, der fordærvede hendes Søn. Saa skulde jeg tigge Moderen . . for Stolthed brød vi os ikke om, naar Lili bare kunde komme og gøre hans sidste Dage lysere. Nej, Moderen vilde have sin Dreng i Fred for sig og for Gud. . . Og saa laa han helt til næste Foraar, Lili ventede bare paa, at han skulde faa Kraft til at fordre at se hende, ventede hver Time, at nu kom der Bud efter hende! Indtil hun en Morgenstund saa i Avisen . .

ANNE

Aa Moder!

FRU BØHME

Ikke at han var død: Rejst til Syden bare. Først da han kunde handle bag Moderens Ryg, skrev han. Men da svarede Lili ikke. Hun hverken skrev eller talte til nogen dengang, med et sammenbidt Ansigt arbejdede hun ti Timer daglig, sled sig til Menneske igen.

Se, alt det var næsten blevet borte for mig. Ikke da jeg haabede paa det med Gert, da holdt jeg af Lili som i gamle Dage. Men nu . . . hvis hun stillede sig i Vejen for dig.

Var det ikke Synd mod Lili?

ANNE

Jeg tænker paa Døden, Moder . . . jeg kom saadan til at fryse, da jeg troede, han var død, jeg tænker paa, at Døden er dog værre end alt det andet!

FRU BØHME

Tænk paa Lili, som jeg beder dig om. Tror du, at den, der har lidt alt det, vælger at holde af en andens Mand?

ANNE

Aa, jeg ved ikke, nu var det altsammen kommet saa langt bort.

FRU BØHME

rejser sig.

Og selv om det var sandt, husk saa kære lille Anne,

i disse Dage er der maaske noget paa Færde, der kan komme til at betyde mere!

Du sagde, Døden var værre. Og sagde du ikke før, at Grupp var saadan: Knald eller Fald. Jeg raader dig til ikke at samle Ulykker sammen om den Mand.

ANNE

Nej Moder, nej.

FRU BØHME

ser Gert, der kommer fra Kontoret, hvisker:

Behersk dig, lille Anne . . ogsaa over for Gert. Behersk dig til det yderste. Til Gert Vilde Lili komme?

GERT

Om lidt, ja.

ANNE

Og Harald . .

GERT

Nej, Grupp var ikke kommen. Gaar hen imod Spisestuen. Spiser I saa ikke med?

ANNE

Jeg venter her inde, Moder. Jeg har ingen Ro paa mig.

FRU BØHME

dæmpet.

Det skal du have! Om lidt, naar Lili kommer, saa har du jo bare . . ganske rolig længtes lidt efter at se hende en Gang igen.

ANNE

Bare hun vil komme, naar han skal ind til Middag!
Hvis jeg faar dem at se sammen, skal jeg nok opdage, hvad der er Sandhed! Ganske roligt . .

FRU BØHME

Men du faar meget mere Ro af Mad og Vin. Du gaar med mig! Fører hende med sig. Ring Gert!

De gaar ind i Spisestuen. Man hører Annes. „Naar jeg nu ingen Ro har paa mig“. Stuepigen lukker Fløjdørene.

Scenen staar tom et Øjeblik.

Lili kommer hastig ind (fra Kontoret), midt i Stuen standser hun, som om hun troede sig forfulgt. I det samme Grupp.

LILI

smaaler.

Mærkede jeg ikke nok i min Nakke, der var nogen lige efter.

GRUPP

ser irriteret paa hende.

Mon De ikke ogsaa hørte, at jeg kaldte?

LILI

Nej naturligvis, siden jeg ikke svarede.

GRUPP

Saa optaget er De af at styrte ind til Deres . . ny Familie.

LILI

Ny Familie? Mine gamle Venner . . ny Fjender snarere!

GRUPP

Har Gert faaet Ja, siden han tillader sig . . jeg vilde ikke tro mine egne Øjne, da han uden videre tager Dem om begge Arme!

LILI

ser pludselig alvorligt paa ham.

GRUPP

Oho. De ser ud, som om De vilde spørge, med hvilken Ret . .

LILI

Ja, med hvilken Ret?

GRUPP

gaar helt hen til hende.

Det skal jeg svare Dem paa i Aften. Hjemme hos Dem Kl. 9.

LILI

Nej.

GRUPP

Nej! Hvorfor?

LILI

Fordi jeg ikke bryder mig om det.

GRUPP

Altsaa dog Gert. Jeg bilder mig ind, at Deres krampagtige Elskværdighed mod Gert, det var for at pine mig. Maa jeg sige Dem, at jeg fandt den Krampagtig-

hed lidt latterlig. Men at De . . at Kvindfolk ikke kan modstaa nogens Kur, ikke engang en Dreng som Gerts!

LILI

Jeg er bare forundret over, at De har kunnet naa at ophidse Dem til at tro alt det der.

GRUPP

Saa vis ham grundigt af. Og sig mig, hvorfor De ikke har gjort det før.

LILI

pludselig stærkt.

Fordi jeg ikke kan . . jeg kan ikke . . skønt jeg ved, det er forkert, gøre nogen saa ondt, naar jeg selv er ulykkelig.

GRUPP

smiler pludselig glad.

Hun ser forundret paa ham.

GRUPP

tager hende med begge Hænder om Skuldrene.

Er du ulykkelig? . . Ja, se jeg har Lov! Naa, saa du er ulykkelig! Det er jeg glad for. Det glæder mig. Det er for min Skyld! Og jeg kommer i Aften og siger dig, at der er slet ingen Grund til at være ulykkelig.

Slipper hende. Ja, og saa gaar jeg nu. Jeg har meget at ordne inden Aften, og jeg trænger til at undgaa den lille Kone, som vist tilmed vilde tale med mig.

Vil De sige, at jeg er gaaet til en Forretningsmiddag, som jeg har glemt.

Men vi spiser sammen. Hos Dem Kl. 9. Som i gamle Dage. Som i London, ikke sandt?

LILI

Nej.

GRUPP

Jeg beder om, at det maa blive i Aften ogsaa af den Grund, at jeg er engageret i en vigtig Spekulation, om hvis Afgørelse jeg venter Telegram i Morgen. Der er kun En, hos hvem jeg kan glemme den Sag . . at vende og dreje og dreje og vende . .

LILI

Nej, De maa ikke komme.

Ser sig vredt omkring. Jeg vil nødig tale med Dem her, men . .

GRUPP

Vi taler sammen hjemme hos Dem i Aften.

LILI

. . men dog hellere her end hjemme.

GRUPP

Er det nu ikke . . Lili, er det nu ikke lidt affekteret, selv om De er vred paa mig . . vi kan dog tale sammen hjemme hos Dem.

LILI

Nej. For der er vi ene! Der husker jeg paa andre Tider. Det er jeg ikke sikker nok til endnu!

GRUPP

Se nu engang paa mig, Lili. Jeg holder i dette Øjeblik lige saa meget af dig som altid.

LILI

For nu var De bleven jaloux!

GRUPP

Jeg kan kun være optaget af een Ting ad Gangen. Det har i den sidste Tid maattet være Forretningen.

LILI

Nyt skal det være altid. Spænding. Det er De vant til fra Forretningen . .

GRUPP

Ved De, hvad vor fælles Veninde sagde, da vi kom til at tale om Dem og mig?

LILI

Jeg ved, at Frk. Sten paa egen Haand har tilladt sig at tale om dette mellem os.

GRUPP

Jeg svarede hende, at fra min Side var alting som i de allerførste Dage. Men jeg indrømmede, det saa anderledes ud. Grunden til, at det saa anderledes ud, det var . . sagde hun Dem det . . det var en tilsyneladende lille og latterlig Grund . .

LILI

Naa?

GRUPP

At jeg ikke har Tid.

LILI

haanler.

GRUPP

Jeg - har - ikke - Tid.

LILI

Og hvad svarede saa Frk. Sten til det?

GRUPP

At det var den bedste Grund, hun kunde tænke sig.

LILI

Jeg ved det, den Grund bøjede hun sig for. Jeg vilde bare høre det af Dem.

Og ved De, hvad jeg svarede Frk. Sten? Du spurgte ham ikke, sagde jeg, hvorfor jeg skulde bort fra London, hvor jeg nok saa ham sjældent, men i Fred .. der var jeg glad og letsindig, fordi jeg var langt borte! Her hvor jeg skal vide af hans Kone og Barn og af Fru Bøhme, min gamle Veninde, her skammer jeg mig som en Tyv!

GRUPP

Jeg var jo lidt overdreven den Gang i min første Forelskelse og mente, at jeg maatte se Dem hver Dag ..

LILI

Ja for . . . Tier brat.

GRUPP

. . . for at faa Kraft til den Skilsmisse . . . sig det bare rent ud. De generer Dem for at minde mig om det, Lili . . . for jeg satte det ikke igennem. Jeg glemte den Bagatel, at man ikke kan tvinge et Menneske til Skilsmisse, som ingenting har gjort . . . andet end, at hun bliver ved at være Baby, Stakkel, og ikke kan holde af!

LILI

Anne er anderledes nu! Se bare hendes Øjne, der følger Dem alle Vegne. Men De aner ingenting. Hverken af hende eller af mig. Hvis det var for hendes Skyld, De aldrig mere taler et Ord til mig, ja saa maatte jeg bøje mit Hoved og gaa min Vej, for jeg ved, hvor lidt man er Herre over sit Hjerte. Saa kunde jeg dog græde eller dø eller noget andet alvorligt. Her maa jeg le. Det er væmmeligt at skulle le af sin Forelskelse . . . det er væmmeligt at være latterlig!

Men . . . det er jo ikke til andet. Der gaar Anne, sød og god, ulykkelig forelsket i sin egen Mand. Og her gaar jeg. Overset. For hvad? For en anden Kærlighed! For en Sag, der er noget værd. Nej for Forretninger, for Penge, for Petroleum! Aa, jeg synes slet ikke, De er noget Menneske. Derfor sørger jeg heller ikke mere. Jeg er bare træt . . . færdig!

Maa jeg med det samme underrette Dem om, at jeg

har forhandlet med Scott Brothers om min gamle Plads.
Faar jeg Ja, tiltræder jeg nu 1ste Maj.

GRUPP

studser, bliver haard i Ansigtet, ser forbi hende.

Tre Maaneders Opsigelse, min kære Frøken.

LILI

Naa Chefen! Ogsaa naar vi er ene! Nej min kære Hr. Grupp. Her bliver jeg i alle Tilfælde ikke. Jeg kunde finde mig i at pines og ydmyges, for at De skulde blive lykkelig. Ikke fordi De har travlt.

GRUPP

Lili. De har jo Ret i meget. Ogsaa i at jeg et Øjeblik blev saa vred, at jeg forsøgte Chefen. I Aften kommer jeg og forsøger at tale med Dem som .. Lili jeg holder jo mest af Dem af alle ..

LILI

Det meste, De kan holde af, er ikke nok til mig.

Vender sig fra ham imod Anne, der kommer fra Spisestuen.

ANNE

standser forvirret.

Forstyrrer jeg .. Jeg hørte Stemmer herinde .. saa ivrige! Forretninger?

GRUPP

smilende.

Nej ikke Forretninger. Derfor forstyrrede du netop! Frk. Fønns siger mig mærkelige Sandheder: Hvis man

vil være Mand, siger hun, maa man have en Sag med Ædelhed i at arbejde for.

LILI

hen til Anne.

Du vil tale med mig?

ANNE

Ja . . . Nej . . . bare se dig herinde engang igen.

GRUPP

ler lidt.

Altsaa en af Annes sædvanlige vigtige Samtaler.

ANNE

vil svare, betænker sig.

Lili, vil du ikke . . . vi er ikke færdige med at spise endnu . . . er der ikke noget, du trænger til? Du ser saa træt ud. Nej ikke træt, tværtimod. Men du er bleg.

LILI

Tak, et Glas Vin tror jeg. For nu du siger det . . . jeg er forfærdelig træt.

GRUPP

ringer.

Jeg skal heller ikke spise, Anne. Forretningsfolk til Middag ude, Forretninger omtrent til i Morgen tidlig.

ANNE

forsøger at smile.

Men du kommer ikke ud af denne Stue, før du har talt med mig!

GRUPP

Saa tager vi os en af de sædvanlige Samtaler, hvor man bare skal være herinde engang igen.

De sætter sig. Lili træt tilbagelænet. Anne i Tanker, yderst paa en Stol.
Stuepigen kommer.

GRUPP

Frk. Fønss drikker helst Mosel. Og Fruen ønsker?

Anne ryster paa Hovedet. Altsaa Mosel, Whisky, Soda. Pigen gaar.

Pavse.

GRUPP

pludselig til Anne.

Jeg tror, det vilde bidrage til Samtalens Hygge, hvis du f. Eks. lænede dig ganske lidt. Trykker hende smilende tilbage i Stolen.

ANNE

smiler til ham og læner sig for straks at glemme det og sidde som før.

Pavse.

GRUPP

Hvordan har Erik det?

ANNE

Han græder.

GRUPP

Græder. Er han syg?

ANNE

Sagde jeg, at han græd? Ja men jeg tror, jeg gaar i Søvn. Erik har det udmærket. Til Stuepigen, der kommer

med Bakke. Skænk mig et Glas Vin. Stort. Det er morsomt, for Moder har ikke kunnet faa en Smule i mig hele Dagen. Naar man bare ikke skal! Drikker helt ud.

Pigen serverer og gaar.

Pavse.

GRUPP

Mon ikke en Cigaret vilde gøre det hyggeligere for os at sidde her og tænke hver paa sit.

Damerne afslaar. Han tænder.

Pavse.

GRUPP

vender sig pludselig mod Lili.

En Sag, det behøver vel ikke at være Fredssag eller det modsatte, en Missionssag eller det modsatte! Det kan vel være ganske privat. Det kan vel være en ganske ubetydelig Sag . . . bare den for En selv synes mere værd end Liv og Død?

De svarer ikke, Frk. Fønss!

LILI

Nej, for jeg mener det samme.

GRUPP

En Sag, det er noget med Sentimentalitet. Men alle har et Punkt, hvor de er overdrevne. De fleste Mænd lyser i Øjnene, naar de siger Moder. Jeg havde Fader, som havde været Helten for mig, som Menneske og som Forretningsmand; hans Sag blev min..

Anne retter sig som for bedre at høre. Lidt efter gør Lili det samme.

GRUPP

Og den Sag var . . . Petroleum, Frk. Fønss. Tilsyneladende. Det vil sige, først prøvede Fader forskelligt andet. Dengang taaltes ingen uden for Kredsen, det kaldte Fader de Folk, som sledskede for en enkelt Mand, den . . . geniale Fører, for det var han. Men han taalte ikke Faders Selvstændighed. En Dag paa Børsen sagde han, da han passerede Fader . . . „Det skulde glæde mig, hvis det Rygte lyver, som siger, at De vil etablere Dampskibsroute . . . saa slipper jeg at ruinere Dem.“ Fader blev ruineret! Naa, det er Forretning! Men Midlerne, Sladder paa Børsen, Angreb i Blade, som havde „Kredsens“ store Annoncer . . . Naa, lad saa selv det være Forretning . . . i Forretning deler man ikke sine Skjorter med sine Brødre end sige med sine Fjender; men nævn saa ikke Vorherre for ofte, og lad os blive fri for de Taler paa Skydebanen, hvor de aldrig gør noget for deres egen Skyld, altid for Kongen og Fædrelandet!

ANNE

Ja.

GRUPP

rejser sig.

Hensynsløshed! Jeg er selv hensynsløs! Men Hykleri . . . det irriterer mig Ler. Især hos Folk, der arbejder imod mig.

Saa skaffede Fader sig laant Kapital fra Venner i Udlandet og begyndte at importere Petroleum. Oho! der stod jo det almægtige Petroleumskompagni ene

paa Pladsen, saa Forbrugerne maatte skatte efter dets Forgodtbefindende . . ja det blev til noget som 50% aarlig Udbytte. Vovede saa denne outsider at forstyrre dem? Slaa ham ned! Men da havde Fader sin Assurance i Orden ogsaa for Selvmord, og Revolveren den laa parat.

ANNE

gaar hen imod ham.

Har din Fader selv . . med den Revolver . . du har . . ?

GRUPP

hører ikke. Helt hen til Lili.

Ved De, Frk. Fønss, hvad Faders Afskedshilsen til mig var . . et Telegram afsendt den Dag, han døde: „Tag til New-York. Sørg for tilstrækkelig Støtte hos Selskabet der.“ Det var det samme som: Før Kampen videre! Oprejsning!

LILI

sagte og ivrigt.

Ja.

GRUPP

smiler pludselig.

Dæmpet Naa, er den Sag saa noget værd! Og jeg et Menneske alligevel?

LILI

smiler med.

Ja, jeg tilbagekalder.

GRUPP

Alt?

LILI

tøver lidt.

Ja.

ANNE

som staar og stirrer paa dem, stønner sagte.

LILI

Men jeg forstaar bare ikke, hvorfor har De tiet med dette?

GRUPP

Jeg har aldrig kunnet tale om det.

Men forstaar De saa, hvad det betyder, at jeg maatte tale om det nu?

LILI

lægger Mærke til Anne, som søger tilbage til sin Plads, og ser advarende paa ham.

GRUPP

højere.

Maaske kommer det af, at netop i Dag ser det ud til, at det bliver min Tur! Og jeg glæder mig. Jeg havde slet ikke behøvet Fader, jeg har nok at hævne selv! Etatsraad Bayer, Gerts Ven, en Levning af Kredsen mødte mig, da jeg kom hjem fra New-York for tre Aar siden med samme Vittighed: Opgiv det, saa sparer vi at ødelægge Dem . . ikke mindre god, fordi den var gammel!

LILI

gaar hastig forbi ham hen til Anne.

Du sukker saadan . . du er da ikke syg?

ANNE

Nej, jeg fryser bare. Lidt . . som du ved . . somme
Tider . .

GRUPP

skynder sig at tage hende i sine Arme.

Lille Anne . . ingen Sygdom! Se hvor flink du er
og smiler alligevel.

ANNE

Aa, kald paa Moder, vil du? Og gaa.

Lili kalder paa Fru Bøhme, som kommer i det samme.

ANNE

strækker Haanden ud efter hende.

Moder. Jeg vilde beherske mig! Men jeg begynder
saadan at fryse. Aa, lad de fremmede gaa!

Lili gaar langsomt ind i Kontoret.

ANNE

De skal allesammen gaa.

De maa ikke se mig saadan, Moder . . naar jeg be-
gynder at . . mine Tænder kan ikke være stille . .

FRU BØHME

Gaa De ogsaa, Grupp, før bliver hun ikke rolig!

ANNE

smiler til ham.

Aa ja gaa, vil du.

GRUPP

Se hvor flink du er, at du smiler alligevel. Gaar ind i Kontoret.

ANNE

retter sig.

Jeg kan godt beherske mig . . naar de bare ikke er her hele Tiden.

Aa Moder, alt det han sagde, det var . . saadan som i gamle Dage, da han holdt af mig . .

Gert kommer ind, sagte som i et Sygeværelse og bliver staaende for at se, hvordan det staar til.

ANNE

Han sagde det altsammen til Lili! Men det er ikke det værste, at han holder af Lili. Nej, hvis han dør, hvis han gør som sin Fader . .

GERT

kommer nærmere.

Hvordan staar det til . . Standser brat.

ANNE

samtidig.

. . hvis han gør som sin Fader, fordi han har laant Gerts Penge.

Ser op Han tager ikke Gert til Kompagnon Moder, han vil staa ene mod Hals og Bayer og alle, der har gjort hans Fader Uret! Nu i disse Dage gælder det! Derfor har han laant Gerts Papirer. Og gaar det ikke, som han venter . . Men dø, det vil jeg ikke have!

FRU BØHME

opdager Gert, gør Tegn at Anne er syg.

GERT

hvisker tilbage.

Men hvad er det med mine Papirer . . hvad er det for Snak? Gaar langsomt ind i Kontoret.

ANNE

bliver helt sig selv.

Gert! Hørte han . . Jamen Moder saa hidsig han er! Der kan ske en Ulykke! Gaar hen imod Kontoret. Fru Bøhme efter.

GERT

kommer hæsblæsende tilbage.

Grupp er gaaet . . og . .

ANNE

ser fast paa ham.

Det er godt Gert.

For jeg vil tale med ham først!

GERT

Og Lili er gaaet . . imod Sædvane før Frk. Sten.

ANNE

Det er godt Gert.

For nu vil jeg hjem til Lili og tale ene med hende.

Tæppe.

TREDJE AKT

Stort Værelse, ejendommeligt, fuldt af Blomster, beboet. I Baggrunden Dør til Entreen (nærmest til højre) og til Frk. Stens Værelse. Lysekronen er tændt.

I et Hjørne dækker Lili Bord . . dvælende og smilende.
Det banker paa Døren til Entreen.

LILI

standser og ser spændt derhen.

FRK. STEN

kommer ind med Overtøj paa.

Hvorfor kan du ikke besinde dig til at sige værsgo?

LILI

smiler til hende. Under den følgende Scene smiler og ler hun hvert Øjeblik.
Naa, er det endelig dig? Du plejer da ikke at banke.

FRK. STEN

Hvem ellers? Har han maaske ogsaa Nøgle?

LILI

ordner videre.

Nej, han har vel aldrig faaet Tid til at lade sig lave en.

FRK. STEN

tager sit Tøj af.

Jeg havde straks Skandalen, da jeg fik Øje paa den Seddel, du havde lagt til mig paa din Plads, at jeg skulde skynde mig hjem!

LILI

Men du skyndte dig ikke, lille Inger.

FRK. STEN

ser paa sit Ur.

Jeg faar endnu mere travlt i Morgen med Maanedsopgørelse. Hænger sit Tøj ud i Entreen, kommer nærmere, ser fra Lysekronen til det dækkede Bord. Man ser da hos os, at vi har mere at leve af end dobbelt saa mange Løjtnanter.

Naa, og Damen i hvidt!

LILI

.. som til Middag i London.

FRK. STEN

Skammer du dig ikke?

LILI

Jo, jeg gør.

FRK. STEN

Det lader til, at Skammen bekommer dig vel. Saa har jeg ikke andet at indvende end at i Morgen .. i Morgen er du .. ydmyg og sygelig forelsket og øm!

LILI

Jeg havde gjort ham Uret.

FRK. STEN

Er det nu blevet dig, der har gjort ham Uret! O, Elskov, o De forunderlige! Lad mig aldrig lære Dem at kende.

LILI

Jeg - havde - gjort - ham - Uret.

FRK. STEN

Det var det, jeg vilde trøste dig med. Men du huskede mig paa de store Ord, han anvendte for at faa dig hertil. Dem havde nok den forunderlige Elskov indblæst ham, for han holdt ingen af dem. Nu maa Elskoven have indblæst ham ny .. siden det ingenting gør.

LILI

Ja, nu er det glemt.

FRK. STEN

Kan et Menneske forresten finde en bedre Grund, end at man ikke har Tid?

LILI

Den Grund forstaar du, fordi du altid har slidt for andre, saa du ikke fik Tid til at nyde deres Selskab ikke engang om Søndagen.

Forresten er den Grund god nok, ogsaa for ham!

FRK. STEN

Saa maa han have pyntet mægtigt paa den!

Naa saa meget des bedre. Saa er du glad! Men .. ja nu er jeg her igen med mit: Men i Morgen!

LILI

I Morgen kender jeg ikke noget til. I Dag .. jeg blev saa glad i Dag, fordi jeg pludselig forstod til Gavns,

at jeg ikke er det eneste, han har at passe. Jeg vil vise i Dag min Taknemmelighed ved slet ikke at tænke paa i Morgen!

Det ringer.

LILI

Hvem er det?

FRK. STEN

Det ved man aldrig, før man har lukket op.

LILI

ordner febrilsk videre.

Han kommer jo aldrig før den Tid, han har sagt! Vent lidt, hvad skal vi gøre, hvis det er andre? Ind til dig! Og du maa lukke op, hver Gang det ringer. Og naar han er kommen, lukker vi slet ikke op.

FRK. STEN

Naturligvis. Tag det ikke saa nervøst.
O Elskov, De lidelsesfulde! Ud, straks ind igen.

LILI

Naa?

FRK. STEN

Det var Manden med Vinen.

LILI

Var det Manden med Vinen?

FRK. STEN

Hvorfor siger du nu det, som om det var Vers?

LILI

sætter sig ned med Hænderne i Skødet.

Jeg synes aldrig, jeg har været saa lykkelig!
Og det kom saa uventet.

FRK. STEN

Ja, saa er det godt. Giver sig til at dække Bordet færdigt. Saa er det skam godt.

Pavse.

FRK. STEN

gaar pludselig hen til Lili.

Men endnu saa .. jeg maa minde dig om, hvad du sagde saa ivrigt i Gaar. Du sagde, at der i denne .. Sort Kærlighed var saa megen Forfængelighed og .. Saarbarhed, at det var en Balsam bare at beholde det sidste Ord. Og da det nu var ham, som kom igen, maa det have været dig, der var den overlegne!

LILI

.. fordi det var mit Alvor, jeg vilde ikke mere!

FRK. STEN

Der kunde du have faaet et sidste Ord, som han havde husket! Og som vilde have hjulpet dig over, at det er forbi.

LILI

Det er jo ikke forbi!

FRK. STEN

Mandfolke-Opblussen, da han saa, det var dit Alvor.

LILI

Han fortalte mig noget om sig selv, som han altid har tiet med ..

FRK. STEN

.. for han følte, at her maatte der ikke spares. Der sjakres jo altid i denne ophøjede Elskov. Han var svært imødekommende i Begyndelsen, du holdt dig tilbage. Siden skiftede I. Nu har du igen et Øjeblik Overtaget. Benyt det!

LILI

Jeg blæser paa Overtaget. Jeg vil være lykkelig.

FRK. STEN

Husk du har ventet mange Maaneder. Sæt det ikke til for en Aften.

LILI

Nu vil jeg være lykkelig engang igen.

FRK. STEN

Selv om ..

LILI

Selv om alting. Nu er jeg lykkelig.

Det ringer.

LILI

rejser sig og ser paa sit Ur.

Men .. hvem skulde det ellers være!

FRK. STEN

Maa jeg saa bare sige dig .. nu jeg er færdig med mine Indvendinger .. jeg forstaar det .. at du .. trods

alt vil være lykkelig engang igen . . skønt jeg dog aldrig har set andet end Genskinnet!

LILI

smiler forundret, ler saa lykkelig.

Tak!

Skynd dig saa at lukke op.

FRK. STEN

Men vær saa glad til Gavns!

LILI

Du kan tro det. Jeg siger ikke et eneste Ord.

Skynd dig saa!

De staar lidt og ser lysende paa hinanden.

Frk. Sten hurtigt ud i Entreen.

Lili drejer Hovedet efter Stemmerne, der først kommer fra Entreen, saa fra Frk. Stens Værelse; hendes Ansigt skifter fra Forundring til Ængstelse.

Frk. Sten smyger sig ind ad sin Dør, læner Ryggen imod den som for at være sikker paa, at ingen følger efter.

LILI

Anne!

FRK. STEN

hviskende.

Ja . . min Forfærdelse!

LILI

Hvad vil hun? Hvorfor fik du hende ikke til at gaa?

FRK. STEN

Hun havde saadan noget underligt bestemt og stille ved sig. Saa kom jeg til at vrøvle, sagde du klædte dig om, vi skulde ud . . huskede saa det dækkede Bord

og erklærede, at vi to netop skulde til at spise. Hun stod lige rolig. „Bare jeg maa komme til at tale med Lili ti Minutter“, bad hun. Og det maa du jo!

LILI

Havde hun saadan noget bestemt og stille ved sig, siger du?

FRK. STEN

Jeg skal nok staa Vagt i Gangen og arrangere det med ham. Det hele bliver jo bare lidt senere . . ikke sandt!

LILI

Du sagde, at hun var saa underlig bestemt og stille?

FRK. STEN

Som om hun vilde sige: blid til det yderste . . men min Vilje! Bagved laa der noget Sorg og lurede. Lyv pænt for hende, det er Synd andet!

LILI

Nej! Spørger hun mig, siger jeg: Ja, jeg holder af ham. Hun kan blive fra mig med sit Opgør!

FRK. STEN

tysser.

. . pludselig at blive vred paa den lille Stakkel!

LILI

Hun er slet ikke Stakkel mere! Hun er endelig bleven voksen af Sorg over, at han var træt af hendes Pylren. Og snedig. Naar hun kommer her i Aften, er det, fordi hun ved alting. Men saa maa hun have den Takt at blive fra mig, som jeg fra hende!

FRK. STEN

tysser.

.. du som altid er saa behersket!

LILI

Ja-a - ogsaa naar de stjæler min Lykke .. lige for Øjnene af mig! Men ikke i sidste Minut! Det lader til, at der er noget, jeg ikke taaler .. Ikke ligesom han kommer .. endelig kommer .. og der ikke skulde have været eet Ord, det var nødvendigt at sige!

FRK. STEN

Tag de ubehagelige ti Minutter, og alting er som før.

LILI

.. og alting er forbi! Det mærkede jeg i det Øjeblik, du sagde, at hun kom saa .. stille og bestemt. Saa-dan plejer Ulykken at glide ind til mig .. i Skikkelse af „Mødre“ og „Hustruer“ .. stille og bestemte .. med Papirerne i Orden!

Kunde jeg ikke have faaet denne ene Aften i Fred?

FRK. STEN

Især naar du skynder dig at tale med hende og faa hende bort.

LILI

Hvor tør du egentlig lade hende komme? Naar jeg er ude af mig selv! Kender du mig saa? Jeg ikke!

FRK. STEN

Jeg ved, hvordan ordentlige Mennesker virker paa

dig. Jeg lukker hende ganske rolig ind. Smyger sig ind i sit Værelse.

Lili bliver staaende og ser imod Døren.

ANNE

kommer langsomt ind; ser fast paa Lilis vrede Ansigt.

Ja, Lili, men jeg maatte.

LILI

Hvis det er noget alvorligt . .

ANNE

Ellers vilde jeg jo ikke være kommen . .

LILI

. . saa beder jeg dig ikke betro det til mig. Du har din Moder, som er bedre end alle os andre.

ANNE

Det er bare noget om Forretningen, Lili.

LILI

Saa er der Frøken Sten.

ANNE

Noget jeg er bange for . . at Harald har gjort . .

LILI

Saa kan du kun tale med ham selv.

ANNE

Men han er borte, har undgaaet mig hele Dagen. Saa fik jeg den Ide, at han maaske kom her hen . . til jer.

LILI

Somme Tider har han søgt Frøken Sten her efter Kontortid. Skriv et Brev, som hun kan give ham.

ANNE

Lili, du tror mig jo slet ikke. Jeg er ikke kommen af . . . af noget ondt. Men du er den eneste . . .

LILI

som ikke kan hjælpe dig. Jeg - kan - ikke - hjælpe - dig.

ANNE

Naar jeg nu tror det. Hvorfor maa jeg saa ikke tale med dig!

LILI

Fordi jeg nu bare maa tænke paa mig selv! Du har din Moder, din Søn og din Mand. Men jeg har ikke . . . jeg har kun noget, jeg mister, hvis jeg tænker paa andre.

ANNE

Har jeg ogsaa . . . Har jeg Harald, synes du!

Hastig Ja, Lili, jeg spørger kun for at faa dig til at tale med mig.

LILI

Du har det, at du er der hver Dag! Der er noget, der hedder Hygge . . . det ved du vist nok, du i dine smukke Hjemmekjoler . . . et Barn paa Skødet og alt det! Du kan bære over med ham saa tit, at han føler, hvad det er værd . . . jeg saa det paa hans Ansigt i Dag, da du smilte, skønt du var syg!

Og du har Tiden for dig! Har du engang ødelagt noget imellem jer, har du Tid nok til at gøre det godt i! Du har, saa længe I lever!

ANNE

Men Lili, det var ikke det, jeg . .

LILI

Jeg sagde det modsatte i gamle Dage, er det det, du mener? Jamen siden har jeg set, hvordan de har det, disse Elskerinder! Deres Elskede kan ligge og dø . . og det skal ikke komme dem ved!

ANNE

gaar helt hen til hende.

Nu skal du høre, hvad jeg har at sige dig, Lili.

LILI

vender sig bort og sætter sig.

Ikke i Aften. Jeg synes, at det gælder Livet, at jeg bare faar Fred i Aften. Jeg er syg.

ANNE

Det er bare noget, du synes. Men hvis det nu virkelig gælder Livet for En, du holder af!

LILI

studser, ser op.

ANNE

Tænk paa, hvad han sagde før . . da han hele Tiden vendte sig til dig!

LILI

Hvad er det saa?

ANNE

En Sag, der er mere værd end Liv og Død, sagde han.

LILI

Er det noget med Forretningen?

ANNE

Han har ingen Penge netop nu, det gælder!
Og han har gjort Udvej paa en underlig Maade, Lili.

LILI

rækker Haanden ud efter hende.

Sæt dig ned! Sæt dig her hos mig.

ANNE

tager Haanden og sætter sig hos hende.

Netop nu det gælder. Nu da Lejetiden er udløben for den Oplagsplads, han ikke kan undvære. Nu da Konkurrenterne kunde komme ham i Forkøbet. Saa har han . .

LILI

Naa! Naa!

ANNE

Du vil jo forstaa det, Lili, for du ved, hvor de andre har pint ham og drillet og drillet.

Saa har han taget Gerts Penge. Pantsat Gerts Obligationer.

LILI

rejser sig forfærdet.

Nej!

ANNE

Jeg ved det, fordi han en Dag efter lange Tidens daarligt Humør pludselig blev rolig. Og da var Papirerne ikke længere paa deres Plads.

Og hør nu det værste, Lili . . jeg har røbet det for Gert . . som naturligvis ikke vil gøre ham noget. Men kender du Gerts Udtryk „knægte“. Det vil han! Og før Harald lader sig ydmyge, før . . Er det ikke sandt, Lili?

LILI

staar og ser ned for sig.

ANNE

Papirerne maa altsaa være der igen til i Morgen, hvis Gert kommer og kræver dem. Det er det, Harald skal forberedes paa. Og kan han ikke skaffe dem tilbage straks . . aa Lili, sig ham saa fra mig, at det ordner vi nok, bare vi holder sammen! Og saa faar vi Moder med os.

LILI

Hørte du ikke, at jeg straks sagde: Det har han ikke gjort!

ANNE

Nej. Det vil sige, jeg syntes, du raabte det.

LILI

Jeg sagde det ganske rolig. I første Øjeblik vidste jeg ikke selv, hvorfor jeg var saa sikker. Men saa huskede jeg . . Ved du, hvem der har haft de Papirer i sin Haand i Aften, efter at Grupp var gaaet . . ?

ANNE

Har du? Har du set dem? Og de var der?

LILI

Frk. Sten skulde hente noget i det inderste Skab, øverst laa Bøhmes Papirer. Ved du, hvorfor jeg husker det saa tydeligt?

ANNE

Aa, Tak, Tak! Hvis du er sikker paa det.

LILI

Jeg husker det, fordi Frk. Sten holdt dem hen til mig og vilde drille mig med, at Gerts Formue var saa godt som min.

ANNE

rejser sig.

Saa . . . saa er det hele altsaa ingenting!

Lille Stilhed.

ANNE

Og det er kommet af mit nervøse . . . at jeg ser Ulykker alle Vegne i denne Tid!

De staar lidt og ser hjælpeløst paa hinanden.

ANNE

Ved du hvad . . . naturligvis er jeg glad over det . . . Men er det ikke saa underlig flovt? At have taget saadan Fejl?

Pavse.

ANNE

Og . . nu mærker jeg først, hvor jeg har spekuleret
i . . at han i Nøden skulde kende sine Venner.

Hastig. Nu maa jeg gaa.

LILI

pludselig.

Anne, saa vil jeg sige dig noget først!

Det ringer.

ANNE

farer sammen.

Hvordan skal jeg komme bort, uden at nogen ser
mig.

LILI

ligesaa forvirret.

Du kan da godt . . du kan da bare have villet se
op til os engang.

ANNE

Det tror han ikke!

LILI

Vent til . . de er gaaet ind til Frk. Sten.
Jeg vilde sige dig Anne, jeg søger tilbage til London!
Her bliver jeg kun nogle faa Dage!

ANNE

Aa Lili, mig nytter det ikke. Nu ser jeg først, hvor
haabløst alting er. Men Tak, fordi du tænkte paa at
sige mig det.

Jeg maa bare se at komme bort. Det er det vig-
tigste.

De lytter begge, smiler pludselig.

ANNE

Men det er jo slet ikke ham!

LILI

samtidig.

Det er jo din Broders Stemme! Mens de hastig følges ud. Det andet . . det var ogsaa altfor underligt et Træf. Begge ud i Entreen.

Straks efter kommer Frk. Sten fra sit Værelse. Og Lili tilbage.

LILI

staar et Øjeblik med et dødt Ansigt, ser Frk. Sten, skynder sig hen til hende, ivrigt hviskende:

Har Bøhme talt om sine Papirer? Ikke? Husk, at du har laaset de Papirer ind i det inderste Skab. Det har jeg sagt! Det maa du holde paa!

FRK. STEN

Vær saa venlig . . hvad er der med de Papirer?

LILI

Grupp har pantsat dem for at faa Penge til Pladsen. I det samme Anne sagde det, huskede jeg paa noget, der viser, at det er sandt! Men jeg beroligede hende med den Historie om det inderste Skab. Jeg løj paa staaende Fod . . som en Elskerinde . . den, der er vant til det . . hvis Pligt det er . .

FRK. STEN

Vent nu med den Ophidselse, til du har hørt, hvad Grupp siger.

LILI

Er jeg ophidset?

Sætter sig stille. Aa ja, det var som en Smule Uvejrs at arbejde sig frem i. Det piskede i Ansigtet, saa jeg glemte det andet.

Jeg havde Ret, lille Inger, det var Ulykken, der kom glidende ind ad Døren, stille og bestemt. Nu er Anne kommen til at ligne sin Moder. Babyen, jeg skulde fordrive, er bleven bedre end jeg. Jeg er overflødig. Jeg kan gaa min Vej.

FRK. STEN

Ja, det kan jo være, at du har Ret.

LILI

Saa du tror det ogsaa? Pludselig!

FRK. STEN

Ja, Lili, for naar du er saa straalende ulykkelig og lykkelig imellem hinanden, saa maa det jo være, fordi du føler: nu er det paa det sidste.

LILI

Ja, jeg maa gaa min Vej. Jeg vil ikke oftere smides bort! Det ved jeg, at jeg ikke taaler mere.

FRK. STEN

Men gaa saa din Vej, som du er, med Hovedet højt.

LILI

Jeg maa være, som jeg plejer . . lade som ingenting . . og være Aar om at forvinde det.

Rejser sig. Saa var det Gert Bøhme, jeg maa tale med!

FRK. STEN

Han siger, du har tiet og samtykket til, at han kom i Aften.

LILI

Og glemt det igen. Men nu maa jeg tale med ham. Hvad er Klokken? Der er vel Tid? Nu er det nok bedst at faa det hele gjort op. Aabner Frk. Stens Dør og kalder: Bøhme.

Frk. Sten skyder et Skærmbærd for det dækkede Bord og gaar.
Samtidig Gert hastig ind.

LILI

De kan nok mærke, at her er noget usædvanligt paa Færde.

GERT

ser paa hende.

Ja, og se det.

LILI

Jeg kommer til at rejse. Maaske allerede i Morgen. Jeg skal først tale med En, som kun kan komme i Aften. Altsaa maa De gaa, naar det ringer. Det maa De love allerførst.

GERT

Jeg gaar ikke herfra, før jeg har sagt det, jeg vil. Jeg har ventet længe nok, Lili! Og jeg kalder Dem

Lili, som da vi var Børn, saa taler jeg bedre. Og jeg vil have Ro til at tale med Dem. Jeg sætter mig ned.

Sætter sig og rejser sig straks igen.

LILI

smiler uvilkaarligt.

De kommer som en Stormvind.

GERT

De er ikke forelsket i mig, siger De. Men De kan blive det. De har været det i Øjeblikke. Saadan har De i det mindste smilt til mig. Før i Dag. Ikke sandt! Ja eller nej?

LILI

De er saa ung, Gert, og køn. Det maa man vel have Lov at smile til, naar man er glad.

GERT

Ogsaa naar De har været ked af noget. Saa har De netop siddet og set paa mig, som om De vilde prøve, om De ikke kunde holde af mig.

LILI

bliver alvorlig.

Har jeg. Det ved jeg slet ikke af.

GERT

Og forresten er jeg slet ikke saa ung, at De behøver at smile til mig som til Børn. Maaske paa Kontoret. Der føler jeg mig tit som en Grønskolling, fordi han ikke vil lade mig komme til at arbejde ordentligt

med, og der forvrøvler jeg mig og vrøvler videre. Men naar det gælder Dem, Lili, saa ved jeg, hvad jeg vil, for jeg elsker Dem. De skal bort fra det Kontor den Dag i Morgen, og lidt efter skal De giftes med mig.

LILI

ryster paa Hovedet, halvt smilende.

Nej, Gert.

GERT

Mine gammeldags Anskuelse, at jeg ikke synes, en Mand skal have andre end sin Kone, det kan da ikke gøre min Kone noget.

LILI

Aa Anskuelse!

GERT

Og De ved godt, at en Mængde hos mig kan De forandre.

Jamen, hvad er det saa? At De alligevel . . . Lili, har De en anden at holde af?

LILI

Nej, jeg har ikke nogen at holde af.

GERT

Det har jeg været bange for i Dag og tit, og nu igen da Lysene var tændte, og De saa smuk, for det er jo ikke for min Skyld, Lili! Men alligevel saa kan jeg dog aldrig tro det rigtigt. For De er den klogeste Kvinde, jeg kender. Og bare det, at De er bleven ved at være fuldendt Dame, skønt De pludselig maatte sørge for Dem selv . . . De er dejlig, Lili!

Prøv saa at holde af mig, hører De! De kan godt, naar De ser, hvor meget jeg holder af Dem.

LILI

Nej, Gert, jeg kan ikke.

GERT

Er det virkelig helt umuligt at komme til at holde rigtig af mig?

LILI

Det ved jeg slet ikke, man ved aldrig, hvordan Mennesker virker paa En og er, før de viser, at de holder af En. Det er ikke det ..

GERT

Men?

LILI

Ja, en af Grundene er nok .. Fordi De slet ikke vil have mig, naar det kommer til Stykket!

GERT

griber om hende.

Vil jeg ikke!

LILI

gør sig fri.

Jeg husker jo alle Deres Udfald. En Elskerinde, det er en saakaldt dannet Pige, der trods sin Opdragelse er saa dum, at hun ikke vil være „estimeret“ mere end et halvt Aar ad Gangen. Nem at komme til og nem at forlade .. pr. Brev især, sagde De, jeg husker

det hele . . . rent ud fornøjelig at forlade, fordi der er ti for en, der alle har det forud for hende, at de er ny!

Og nu skal jeg sige Dem en Ting, Bøhme. Nu tror jeg, at De har Ret. Der maa nok . . . Generationer til, før Mænd kan faa saa megen Dannelse i Hjertet, at de vil bringe Ofre, som er frivillige. Og Ofre maa der til, naar man virkelig vil holde af hinanden, og Pligter, som bliver En kære.

GERT

Ja, Lili, men hvad mener De med alt det nu?

LILI

Jeg vilde bare sige . . . at saa dum har jeg været.

GERT

Løj De da, Lili? Før!

LILI

Dum har jeg været, for jeg duer til at være lykkelig, længe, og har sat det til for altid.

GERT

Men det er længe siden, Lili, at . . . Ikke sandt? Det er længe siden? Og det var en, jeg ikke kender. Sig mig bare det, kender jeg ham vel?

LILI

Nej, De kender ham ikke.

GERT

Vil De saa sige Ja, Lili?

LILI

Lad det nu være nok, Gert. Nu er jeg saa træt.

GERT

Naar det er en, jeg ikke kender, saa mærker jeg, at jeg kan glemme det, skønt jeg ikke vilde have troet det om mig selv! Saa meget holder jeg af Dem! Vil De saa sige Ja?

LILI

Lad det nu være nok, siger jeg! Skal De endelig vide helt Besked, saa har jeg ogsaa holdt af en, De kender. Det lyder af mange. Er det saa nok?

GERT

sagte.

Saa er det alligevel sandt.
.. Og den værste, det kunde være.

LILI

Lad mig nu faa Fred.

GERT

pludselig heftig.

De aner jo ikke engang, hvordan den Mand er: Forretninger fremfor alt, og Kvindfolk .. i Ferien, saadan er han! Han forelsker sig kun, naar han er overanstrengt, saa trænger han til en Smule „Poesi“. Balance i Tingene.

LILI

ser paa ham slugende hvert Ord.

Sagte. Alt det kommer ikke mig ved.

GERT

Jeg kender hans Historie godt nok, fra vi havde Ungkarlejlighed sammen. Vi andre taler lige ud om vort, for regner vi en Kvinde for noget, gifter vi os. Hans var altid en „Elskerinde“, som han omtalte kun som Beundrer, indtil han en skønne Dag ikke nævnede hende! Saa var hans Hjerne igen til Arbejde, og den store Elskov skyllet af ham som med koldt Vand.

Jeg kunde have ondt af Fru Elskerinden, der stod og ringede forgæves. Han aldrig. Og jeg sagde det, skønt jeg dengang saa ham i et andet Lys: der er nok af Kvindfolk, som er lige saa glade for Farvel som for paa Gensyn: med dem nøjes Mænd af Ære efter min Mening!

LILI

som før.

Ler lidt. Det lyder bare saa væmmeligt .. tilpas væmmeligt.

GERT

Ved De, hvad jeg nu kalder den Slags? Rentud .. Forfører .. med et gammeldags Ord, af dem, der irriterer Dem! Forfører, er det ikke En, der agerer, og der tror sig anderledes .. kvindagtig hensynsfuld blev han .. indtil han har naaet sit Maal .. saa var han igen .. Napoleon!

LILI

som før.

Det lyder saa dejlig latterligt.

GERT

Jeg tænkte ikke noget videre over det, før jeg saa, han satte sine Øjne paa Dem. Saa ærgrede jeg mig over alt, ogsaa over hans indbildte Overlegenhed. Jeg har længe haft Lyst til at drille ham. Nu vil jeg mere .. nu vil jeg hævne mig. Og nu er jeg temmelig sikker paa, at jeg har Midlet.

LILI

studser, ser ængstelig paa ham.

GERT

At hævne sig, det er nok igen noget fra det forrige Aarhundrede. Jeg har ligefrem Feber efter at hævne mig ..

LILI

Hør nu engang Gert ..

GERT

.. men jeg skal hævne mig paa moderne Vis, hvis det kan glæde Dem. Det bliver ikke en Kamp, der gælder Livet, men en der gælder .. hvem af os, der skal have Magten.

LILI

Gert, jeg gider næsten ikke sige Dem imod, jeg er sløv af Træthed. Men jeg maa vel.

Naa. Det er ikke Grupp! Gid det var, saa havde jeg næppe været saa ulykkelig. Tror De mig saa!

GERT

Jeg tror, De vil undgaa, at jeg hævner mig. De skulde

være glad til. Det er sjældent, en Elskerinde bliver hævnet!

LILI

Ja, jeg formaar ikke at blive vred paa Dem, Gert. Det højeste, jeg kan, det er at gentage: Det er ikke Grupp. Tro mig saa, eller lad være. Men gaa, enten De vil eller ej. For nu kan jeg ikke mere.

GERT

Tør De da . . . De som aldrig før har kunnet lyve, siger Moder . . . vil De se mig ind i Øjnene og sige: det er ikke Grupp.

LILI

ser ham ind i Øjnene.

Det — er — ikke — Grupp.

Det banker paa Døren til Entreen, som aabnes i det samme.

GRUPP

kommer smilende ind, studser.

Ser forbi Lili. Undskyld. Jeg bankede to Gange og troede saa ikke, her var nogen.

Ser forbi Gert. Jeg ventede ikke at træffe dig her.

GERT

haanler, lige glad om nogen hører ham eller ikke:

Og med Nøgle i Haanden! Med egen Nøgle!

GRUPP

Og jeg synes, du er i Oprør.

Er det Dem, Frk. Fønss, som er Skyld i det?

GERT

gaar henimod ham.

Nej, Anne! Det halve maa skrives paa Annes Reg-

ning. Ved du, hvad hun hittede paa, vel i Vildelse... at der var stjaalet fra dit Pengeskab! Mine Papirer!

GRUPP

Og det kunde gøre saadan et Indtryk paa dig?

GERT

Endnu mere paa hende! Du skulde berolige hende med at vise os dem!

GRUPP

Nu maa jeg ligesom Skurken i Romaner tænde mig en Cigaret i det afgørende Øjeblik. Til Lili. Tillader De?

Lili virrer utaalmodigt med Hovedet og sætter sig med Ryggen til dem.

GRUPP

Lad mig saa høre, hvad du mener, Gert? For du staar jo der og vil have, jeg skal tro, der er noget under.

GERT

Det skal jeg sige dig i Morgen paa Kontoret.

GRUPP

Pludselig saa mat!

GERT

Min Hidsighed løb af med mig.

GRUPP

Saa synes jeg bedre om dig, Gert, end naar du gaar med mærkelige Planer bag min Ryg.

Ja, saa tales vi ved i Morgen. Jeg har ogsaa noget at sige dig om din Fremtid. I al Venskabelighed.

GERT

Du skal ingen Ulejlighed gøre dig. I Morgen er det mig, som vil tale med dig!

GRUPP

Lad mig komme med mit straks da. Du passer ikke i min Forretning, Gert, skal vi være enige om det?

GERT

Nu gider jeg ikke som en Tjenestedreng sige, at jeg vilde have gaaet alligevel. Men du har vist mærket . . jeg var ikke bleven længere paa den Maner!

GRUPP

Du passer endnu mindre paa anden Maade. Maaske hos de Herrer Bayer og Hals. Ikke hos mig. Og trøst dig Gert Slaar ham paa Skulderen. Du var aldrig ad min Vej bleven Etatsraad.

GERT

ryster ham af sig.

Jeg taaler ikke en Mands Næve . .

Staar et Øjeblik og kæmper med sin Hidsighed. Ja, nu har jeg ikke andet at sige end i Morgen paa Kontoret Kl. 9 . .

GRUPP

I Morgen paa Kontoret . . den Tid det passer mig.

Gert hilser i Forbigaaende paa Lili, som ikke ser op. Ud.
Lille Stilhed.

GRUPP

Saa er det nok os to, der skal kæmpe, Lili . . kan jeg se paa din Ryg. Men det vil jeg ikke.

Kærtegner hendes bøjede Skikkelse Er det saa grimt at se Hannerne slaas?

LILI

rejser sig brat.

Jeg forstaar ikke, hvorfor han skulde ophidses mer endnu ved at faa sin Afsked! Vilde De dermed bilde ham ind, at De har en god Samvittighed?

GRUPP

Bilde ham ind?

Lili. Denne Aften har jeg bestemt: Ingen Ubehageligheder, ingen Forretninger.

LILI

Anne har været her! Gerts Obligationer maatte ligge paa deres Plads i Morgen igen. Hvis det er umuligt, bad hun, om De vilde komme til hende og tale med hende.

GRUPP

Anne! Vidste hun, at jeg kom her!

Naa, den ubehagelige Efterretning skal snart være glemt! Den glemmer vi ogsaa!

LILI

Hun havde tilfældig opdaget, at Gerts Papirer var borte. Og har røbet det for Gert!

GRUPP

Du ved, at jeg kun kan være optaget af een Ting ad Gangen . .

LILI

De bliver nødt til . . ogsaa i Aften at lade den Ting være noget andet end mig.

De ved, hvor syg Gert er efter at blande sig i Deres Sager! Og nu kan han det!

GRUPP

Du har lovet mig, at jeg maatte komme her for at glemme alle Sorger.

LILI

Altsaa: jeg beroligede Anne med, at jeg havde set Frk. Sten gemme de Papirer et andet Sted. Det samme vilde jeg have bildt Gert ind, da De kom . .

GRUPP

Det lader til, at du vil blive ved! Lad mig saa hurtigt faa rigtig Besked.

Sætter sig i Sofaen. Hvoraf slutter saa du, at Gerts Papirer ikke er gemte andet Steds?

LILI

De telefonerede i Dag til Veksellerer Beck: „De har jo Sikkerhed i Obligationerne.“

GRUPP

Den Uforsigtighed har jeg begaaet!

Ja saa har jeg fortjent, at vi skal spille Tiden med Snak. Men tro mig nu i en Fart, Lili! Har jeg indladt

mig paa noget som dette .. der er ulovligt, saa er det, fordi jeg derigennem med et Slag naar, hvad jeg vil.

LILI

En Spekulation i Jernbaneaktier, det hørte jeg ogsaa i Telefonen.

GRUPP

Beck venter Telegrammet i Morgen tidlig. Lyder det: Jernbanering dannet, er jeg en rig Mand.

Og saa har jeg vist dem, at man kan noget ene, trods dem!

LILI

sætter sig pludselig hos ham.

Men hvad vover De ikke ved det?

GRUPP

Gaar det godt, er det et Laan paa 14 Dage af Gerts Papirer, som de andre aner, som ingen anden end du ved. Gaar det galt, er det Tyveri.

Jeg havde ingen Udvej, naar jeg ikke vilde give mig. Tænk dig, hvor langsomt jeg er naaet frem. Og nu skulde jeg pines tilbage, saa jeg ikke fik Vejret mere uden af de andres Naade. En Mands Ære det er hans Paalidelighed i Pengesager. Men jeg havde ikke andet at sætte ind.

LILI

Og hvis det ikke lykkes?

GRUPP

ser hende smilende ind i Øjnene.

Ja, hvad vil du saa raade mig til?

LILI

Saa maa du dø.

GRUPP

omfavner hende.

Der sagde du endelig du.

Lili synker ind til ham. De kysser hinanden.

LILI

Vil du saa tage mig med?

GRUPP

Vi skal leve, Lili.

LILI

Nej, vil du?

GRUPP

Ja, ja.

LILI

Nej, sig det stille!

GRUPP

Ja jeg vil.

LILI

gør sig fri.

Og saa .. hvis du holder af mig, aa . . saa maa du gaa!

Saa maa du gaa!

Rejser sig. De maa da ogsaa nu kun .. tænke Dem om! Hvis Telegrammet ikke kommer i Morgen tidlig?

GRUPP

Saa vil Beck alligevel udlevere Papirerne. Paa sin Tro til, at det kommer i Morgen Middag .. at det kommer!

LILI

Vær vis paa, at Gert møder før Telegrammet! Og tal med Beck straks!

GRUPP

Hør nu engang Lili. Hvem af os to tror du, er den stærkeste?

LILI

Den mest egenkærlige. Og nu er det mig. Jeg vil ikke have Dem her i Aften!

GRUPP

Lad mig saa høre Grunden.

LILI

Men selv om jeg brød mig om at have Dem her .. De maa opsøge Beck i Aften, i Morgen kan han være rejst.

GRUPP

Kan det berolige dig, gaar jeg. Men jeg kommer straks igen.

LILI

Nej! Naar Anne ved, at De er gaaet her hen, saa kan De ikke blive. Der har De en Grund til!

GRUPP

Maa jeg saa faa den egentlige?

LILI

Fordi jeg hverken ved ud eller ind .. med Dem

eller med mig selv, nej ikke engang om jeg holder rigtig af Dem mere!

GRUPP

Naa endelig. Og den Grund duer ikke. Det kan jeg sige dig, Lili.

LILI

Saa skynd Dem!

GRUPP

Du var vred, da jeg kom, og det alvorligt, det saa jeg nok. Men det var forbi, før jeg fik spurgt om hvorfor. Saa snart jeg begyndte at tale om mine Vanskeligheder, saa satte du dig ind til mig i Sofaen. Hvad betød det, Lili?

LILI

Ja.

GRUPP

Ja siger du. Og saa jeg da! Tror du, at jeg før har brudt mig saa meget om et Menneske .. at jeg havde Ro til at blive hos hende, naar der var noget alvorligt paa Færde?

LILI

ser lidt frem for sig, smiler saa pludselig.

GRUPP

Ja se, der gik nok et Lys op for dig! Det klæder dig, Lili. Hvor du er smuk!

LILI

Ja, jeg synes .. jeg tror det pludselig igen.

Men det forandrer ingenting i Aften! Jeg vil blive ved at tænke mest paa mig selv. De skal blive ved at længe efter mig. Jeg vil blive ved at være glad!

GRUPP

Jeg kan gerne gaa . . . og lidt efter, saa snart du er ved at fortryde det, saa kommer jeg igen.

LILI

Jeg ved, at jeg bliver ulykkelig hvis De bliver. Jeg er saa angst for at blive skuffet, at jeg vil se Grund til det alle Vegne. Hvis De i Morgen paa Kontoret er bare som De plejer, saa tror jeg, at jeg vil dø af det.

GRUPP

tager resolut sin Hat.

Ja saa gaar jeg.

LILI

ser et Øjeblik betuttet paa ham, lukker saa smilende Døren op for ham.

Dæmpet, idet han gaar forbi hende: Og saa . . . saa gaar jeg her og svælger i Lykke. Og i Længsel efter London, hvor vi ses!

GRUPP

omfavner hende.

London? Jeg vil slet ikke undvære dig her! Og husk nu, Lili: alt bliver, som jeg vil!

LILI

skubber ham smilende ud af Døren, som hun holder paa.

FRK. STEN

kommer fra sit Værelse.

Entreedøren smækkede.

LILI

Det var ham, der gik.

FRK. STEN

Og du smiler alligevel i Øjnene.

LILI

Ja for han gik for min Skyld.

FRK. STEN

Det ligner ham ikke, naar han selv havde Lyst til at blive, og det kunde jeg høre paa den Stemme!

LILI

Jeg fik ham til at gaa til Veksellereren i Aften, han har jo før truffet ham saa sent.

FRK. STEN

Er du vis paa, han ikke kommer igen?

LILI

Han tænkte ikke et Øjeblik paa sig selv, ikke paa Anne, ikke paa, at det var opdaget. Midt i . . . det med Papirerne . . . saa hørte han, at jeg kom til at sige du til ham.

FRK. STEN

Ja, saa er det jo godt.

Lille Stilhed.

FRK. STEN

Skal jeg saa slukke Lysene og tænde Lampen?

LILI

bliver alvorlig.

Aa nej, sluk ikke.

FRK. STEN

Men .. naar du er saa glad, tør jeg maaske spørge, skal vi to saa ikke spise?

LILI

Aa nej, spis du.

Frk. Sten giver sig til at gaa op og ned ad Gulvet. Lili sætter sig og ser trist frem for sig.

FRK. STEN

standser hos Lili.

Ja, saadan vidste jeg, du kom til at sidde til sidst .. hvordan det saa gik.

LILI

Det er bare saa fattigt, naar man har troet ..

Pavse. Frk. Sten som før.

FRK. STEN

standser hos Lili.

Saadan gaar det jo altid i denne Elskov .. begge Dele fortryder man engang.

LILI

rejser sig.

Ja, for nu sidder jeg her og bliver bange! Hvad mener han om mig, naar han faar tænkt sig om! At

jeg er beregnende, for det var jeg! Nu glemte han alting for min Skyld, og saa vil jeg spare og gemme og være klog.

Begge Dele fortryder man. Ja. Men lad mig saa være mig selv! Lad mig saa tage Glæden med!

Det ringer.

FRK. STEN

Nu kan du gøre det godt igen!

LILI

aandeløst.

Han kan have telefoneret hernede fra og hørt, at Beck ikke var hjemme!

FRK. STEN

Eller ikke telefoneret. Det sikre er, at han kommer igen. Det vidste jeg, fra jeg hørte den Stemme.

LILI

betænker sig paa Vejen ud.

Men ringer han ...?

Det ringer stærkere.

FRK. STEN

Luk du ganske rolig op denne Gang. Gaar ind til sig selv.

LILI

bliver staaende et Øjeblik.

Ler af Lykke. Jeg elsker ham, jeg elsker ham ..

Hun gaar ud i Entreen, Døren bliver staaende efter hende. Lidt efter skimter man hendes og Grups Skikkelser, tæt omslyngede.

Tæppe.

FJERDE AKT

Grups Privatkontor.

LILI

rejser sig fra sin Plads ved Midterbordet og gaar med nogle Papirer i Haanden til Kontordøren, kaldende dæmpet:

Frk. Sten.

FRK. STEN

kommer sagte ind.

Er der noget?

LILI

Kunde du dog ikke have set her ind i Løbet af hele Formiddagen?

FRK. STEN

Ikke den sidste i Maaneden. Rækker efter Papirerne. Skynd dig.

LILI

kaster Papirerne fra sig.

Dem tog jeg bare i Haanden . .

Hvordan synes du, han er?

FRK. STEN

I Statstelefonen, næsten hele Tiden, med daglige Forretninger.

LILI

Herinde er han nervøs, hvis han aldrig har været det før! Straks i Morges telefonerede han til Beck. Naturligvis ingen Telegram fra New York. Han telefonerede igen en halv Time senere, skønt det er Huset ved Siden af, og skønt Beck har lovet at telefonere i samme Øjeblik . .

Ser irriteret paa Frk. Sten. Aa, staa dog ikke der som paa Spring, saa er du ikke til at tale med!

FRK. STEN

Skynd dig bare.

LILI

Kl. 9 stillede Bøhme. Men han kom slet ikke til Orde. Grupp sagde: „Det passer mig ikke at tale med dig nu, mød Kl. 3“, og saa ikke op fra sit Arbejde.

FRK. STEN

ser paa sit Ur.

Der kan ske meget i tyve Minutter.

Naa, og du selv?

LILI

Det har jeg heldigvis ikke haft Tid til at tænke paa.

FRK. STEN

kommer nærmere.

Heldigvis! Han har maaske hverken talt til dig eller set paa dig, skønt du naturligvis har spurgt ham med alle Slags Øjne?

LILI

Nej, jeg synes ikke engang, at han har set paa mig. Men nu er det jo: „i Morgen“, som du talte om . .

FRK. STEN

. . hvor Kvindfolk er utilregnelige af Ydmyghed og Ømhed. Ja!

LILI

I Dag er det jo bare rimeligt, hvis han hverken hører eller ser. For kommer det Telegram ikke, hvad saa?

FRK. STEN

Han burde ikke have indladt sig paa det. Har han, saa klarer han det!

LILI

Men kan du tænke dig hvordan?

FRK. STEN

Nej. Og derfor vil jeg slet ikke tænke paa det. Men paa min Opgørelse. Har jeg ikke den i Orden i rette Tid, tilgiver han mig ikke, om det saa var hans Dødsdag.

LILI

Aa bliv lidt. Jeg ved ikke . . jeg er saa ængstelig.

FRK. STEN

Arbejd det væk, det gør han. Gaar, vinker smilende ved Døren. Drive den sidste . . ikke engang for din Skyld!

LILI

hører ikke paa hende, gaar nervøst til sin Plads og tager en Æske frem, der er skjult under nogle Papirer. Hendes Mine bliver roligere.

FRK. STEN

ser opmærksomt paa hende, lukker Kontordøren op og i.
Nærmer sig. Var det den, du endelig skulde ud at købe i Morges?

LILI

skubber Papirerne over.

Hvilken?

FRK. STEN

tager sindigt Æsken frem og holder en Revolver op.

Ja jeg var vis paa, at det var et Skydevaaben. Man skulde ellers tro, at her paa Kontoret var een af den Slags nok.

LILI

Anne kan komme og gemme den Revolver der henne, hvor der altid staar aabent. Der kan ske meget! Selv at have Tingene i Orden, det er det sikreste.

FRK. STEN

Man siger jo, at de Folk, der truer med at tage sig af Dage . .

LILI

smiler til hende.

Det kan du vist godt stole paa . . at de Folk ikke gør det! For bare at vide, at man kan, det virker saa beroligende, at man ikke behøver det.

FRK. STEN

smiler med.

Synes jeg ikke nok, du blev bedre blot af at komme

i Nærheden af den lille Tingest. Du stod ligefrem og saa lyst paa Æsken.

LILI

Ja for den siger mig, at man ikke behøver at finde sig i mere her paa Jorden, end man vil.

FRK. STEN

Men skyde kan du ikke.

LILI

Forhaabentlig er det heller ikke mig . .

FRK. STEN

Bilder du dig ind, at Grupp . . selv om han løber sig en Staver i Livet . . at han ikke skulde leve videre, det sunde Menneske, og tage sin Oprejsning en anden Gang.

LILI

Ja det bilder jeg mig ind! Og vær du vis paa, bliver jeg skuffet nu igen og for Alvor, saa kan jeg skyde, og det lige i Hjertet.

FRK. STEN

bliver alvorlig og gaar helt hen til hende.

Hvis . . saa kommer du til mig først, ikke sandt? Du ved jo, at jeg ikke vil overtale dig til at leve, naar du ikke kan. Men der er da andre Midler end Knald og Blod . . her paa Kontoret . . det er jo væmmeligt!

LILI

Der er vel ogsaa Tilfælde, hvor det skal være væmmeligt. Ser Grupp, som er kommen ind under Frk. Stens sidste Replik, sætter sig rolig paa Plads.

Frk. Sten hurtig ud.

GRUPP

gaar til Telefonen, betænker sig, ringer saa op.

1773.

— —

Dem Beck? Grupp! Jeg er paa Vej til Dem, men vil saa ikke risikere at krydses med Telegrammet.

— —

Endnu ikke?

— —

Naa, daarlige Tegn! Telegrammet kommer, det ved vi.

— —

Ved vi ikke? Har De saa let ved at tabe Troen? Jeg skulde ikke have et uroligt Øjeblik, hvis jeg ikke havde en vigtig Sag at afgøre i Dag. Jeg har sat Kl. 3 som yderste Termin. Og i den Anledning skal jeg tale med Dem, Beck.

— —

Hvor længe . . . hvor længe er De optaget?

— —

Ja, saa er jeg der om ti Minutter. Ringer af; gaar til Midterbordet. Naa, saa har jeg lige Tid til . . . Til Lili Vil De stenografere et Par Breve.

LILI

tager Papir og Blyant, men lægger det fra sig igen.

Maa jeg spørge Dem om en eneste Ting?

GRUPP

Nødig.

LILI

Skal Beck . . den fremmede Mand, nu vide det?

GRUPP

Vent et Øjeblik. Tager en Tegnebog og skriver. Saa vil jeg meget hellere . . Saa vil jeg hellere tale om Dem. Det skulde . . jeg alligevel.

Hører op at skrive. Jeg har meget godt mærket, saa snart jeg er ude af Døren, begynder De at gaa op og ned . . nervøs . .

LILI

Ja, i Dag er jeg saa . . jeg er saa underlig bange.

GRUPP

skriver igen.

Nervøs siger De! Ja, fordi De ikke . . her paa mit Kontor . . fordi De ikke kan lade være at tage Dem af Ting, De dog ikke kan komme til Bunds i.

LILI

Vent med at tale med mig, til De er færdig med at skrive.

GRUPP

hører op med at skrive, men ser ikke paa hende.

Jeg har tænkt paa . . De har vist Ret, Lili, London er bedre!

LILI

Er . . er London . . nu bedre? Men i Gaar da . . Tier brat.

GRUPP

Ogsaa for Annes Skyld, nu hun ved det. Jeg talte med hende, da jeg kom hjem. Der havde De ogsaa Ret.

LILI

Saa tager jeg til London! Men ikke før dette er klaret. Og jeg maa vide, hvad De tænker paa at gøre.

GRUPP

Jeg har aldrig kunnet tale om mine egne Sager, naar nogen bad mig.

LILI

De kunde dog . . . Tier brat.

GRUPP

Jeg kunde saa udmærket tale om de Ting i Gaar, er det det, De vilde sige?

LILI

Det var det, jeg vilde tie med.

GRUPP

ser pludselig paa hende.

Ja, for De er saa klog Lili. De ved, at saadan er Mænd. Vi giver Løfter, som vi siden ikke aner noget om . . . fordi vi vil . . . vi vil gøre alt for hende! Vi taler om det, vi ellers tier stille med. Alle Strengene paa Buen, naar vi skal opnaa noget! Selv om jeg ikke synes om det, saadan er jeg. Og det ved De. .

LILI

Nej, det vidste jeg ikke . . at De var saadan.

GRUPP

Hvorfor tier De da stille hver Gang? du tier altid, Lili, naar vi strejfer Løfterne, det har jeg tit tænkt paa. Saa søger du hellere udenom.

LILI

Ja men der er eet Løfte, jeg vil have, De skal holde!

GRUPP

Andre Kvinder skynder sig at slaa Forsikringerne fast, naar de strømmer ud af Munden paa os. Og siden naar vi helst presser Munden sammen, saa er de der med: „Du sagde selv i Gaar“ . . og med gamle Breve. du er for stolt, Lili, bare til at hentyde til det, der er sagt i en Rus.

LILI

smiler lykkelig.

Ja, ros mig.

Men selv om De roser mig, det er ikke nok. I Dag maa De ikke gaa forpint om uden at sige mig, hvad De tænker paa at gøre.

GRUPP

Jeg kan ikke sige Dem det, for jeg ved det ikke. Naar jeg har det over Hovedet paa mig, handler jeg pr. Indskydelse, kun pr. Indskydelse.

Smiler til hende. Og saa gaar det mig altid godt.

LILI

Saa vil jeg tro paa det . . i det mindste det Øjeblik, til De er her igen.

GRUPP

giver sig paany til at skrive.

LILI

Men hørte De, at jeg sagde, der er et Løfte, De skal holde?

GRUPP

Vent lidt. Skriver videre.

Fru Bøhme kommer fra Lejligheden, trækker sig straks tilbage med Tegn til Lili, at hun ikke vil ses af Grupp.

GRUPP

Jeg saa hende godt. Skriver færdigt.

Lili . . at De kan rette Dem efter det . . i Morges maa Anne have betroet sig til Fru Bøhme om Dem og mig, for pludselig saa skulde Anne skilles.

LILI

Men Anne vilde ikke. Naturligvis.

GRUPP

vil svare, betænker sig, river sit Ur op.

Hvis der er mer, De skal sige mig . . saa . .

LILI

Det var det Løfte . . Men nu vil det lyde saa højtideligt. Peger smilende paa Pengeskabet, der staar aabent. Jeg vil bare vide . . er der Patroner nok i den Revolver?

GRUPP

ligeledes smilende.

To til os hver, Lili.

LILI

Ja, saa er det godt. Tager sin Blyant. Og jeg er parat!

GRUPP

lægger det skrevne foran hende.

Nej, her er Udkastet til de Breve. Jeg maa skynde mig. Ud af Entredøren.

LILI

Naa, alt det har De faaet gjort, mens vi har talt sammen. Ser smilende efter ham.

FRU BØHME

i Døren til Lejligheden.

Nu er han vel borte?

Nærmere. Tror jeg ikke, De sidder og smiler, Lili. Saa kan jeg nok pakke sammen med mit.

Staar lidt og betænker sig, sætter sig paa Gerts Plads. Det er Synd at sige, De beder mig sidde ned, Lili Fønss. Min Lyst til at snakke er heller ikke voldsom i Dag. Men jeg maa.

LILI

hastigt.

Naar jeg tager til London! Og bliver der, Fru Bøhme! Er det saa godt?

FRU BØHME

Ja, hvis De tager ham med Dem, Lili, saa ved Gud! Nu snakker jeg fra Leveren. Og selv om De ikke

vilde taale det af nogen anden, Lili . . De og Anne og jeg, vi har dog holdt af hinanden, før han kom.

LILI

Ja, naar jeg blot maa tie . .

FRU BØHME

Ti De. Bare De vil høre ordentlig efter! Det er en skidt Forelskelse, De der har, Lili i denne Fyr, hvis Omkvæd er: jeg gør, hvad der passer mig.

Og saa passer det ham at arbejde altid . . uden noget Hensyn til sin Familie af Mandfolke-Forfængelighed, og saa passer det ham at forelske sig paa samme graadige Maner . .

LILI

Det har jeg altsammen hørt af Gert.

FRU BØHME

Ja, jeg troede ogsaa, det var Jalousi af Gert. Jeg har altid holdt paa Grupp. Da han blev ked af Anne, gik jeg til ham og fik det Svar: „Jeg kan ikke lide at være gift med en Baby“, det var . . lige ud, synes jeg nok. Men jeg søgte at faa Anne anderledes og haabede at knytte ham til os, naar vi satte Penge i Forretningen, ved fælles Interesser . .

Men i Morges . .

Anne mødte mig saa forandret. Nu kunde hun se, at Skilsmisse var det eneste rigtige, sagde hun. Fordi hun mener, at De altid vil holde ham fast, Lili.

LILI

rejser sig nervøst.

FRU BØHME

Saa kom han . . Og hun sagde det til ham paa samme stilfærdige Maade . .

LILI

nærmer sig og stirrer spændt paa hende.

FRU BØHME

Og han var ikke til at tage Fejl af med sine runde Øjne. Han saa dum ud af Beundring over det for ham flunkende ny . . denne lille alvorlige, overlegne Pige, og smilte hende bare ind i Ansigtet . . saadan yndig svagt og ømt, saa hun rødmede af Glæde. Forelskelse, det er nok noget, han kan, naar det kommer over ham!

LILI

gaar sagte hen til Vinduet.

FRU BØHME

Mand er han jo, det Menneske . . Manden, den gode gammeldags, og Gert har Ret, dobbelt farlig, fordi han er fuld af moderne Ideer, fri for smaalig Skræk for at sige mer, end han kan holde, bare busende paa, naar det passer ham, og med Vælde. Det er det, I ikke kan modstaa.

Lægger Mærke til Lili og rejser sig. Lili.

LILI

vender sig langsomt.

FRU BØHME

Hvor De er bleg . . dog . . Barn.

LILI

tager sig til Ansigtet.

Det tror jeg ikke, for . .

FRU BØHME

Og jeg maa sige Dem mer endnu, Lili!

LILI

bliver staaende ret op og ned.

. . for jeg har længe ventet det. Jeg er længe bare bleven overrasket, naar det har været noget godt.

Og jeg har længe set, at Anne er saadan, at det er rimeligt. Man maa holde af hende. Det er rimeligt.

Og husk, hvad De selv sagde i gamle Dage, Fru Bøhme, at det ikke kommer En ved, hvordan han er imod andre. Kun: hvordan han er imod mig!

FRU BØHME

vender sig fra hende.

Gid jeg kunde tage det i mig, som jeg har sagt i gamle Dage, for jeg har ødelagt baade Dem og Anne med det.

Gaar et Par Skridt frem og tilbage, standser pludselig. Men er han da saa god mod Dem, som De maa forlange, Lili? Som han altid har været? Eller er det kun i Anfald?

LILI

lukker Munden fast til.

FRU BØHME

Er han helt ærlig imod Dem, for det er jo hans Natur, naar han holder af, ikke sandt? Eller er han nu kun ærlig, saa langt De synes om det? Har han sagt Dem, at Anne vilde skilles, og at nu vil han ikke?

LILI

som før.

FRU BØHME

For saa har jeg taget Fejl . . da han jo ikke hører til de kvindagtige og civiliserede Mænd, der kan holde af mere end een, fordi de har ondt ved at glemme. Jeg har selv været gift med en rigtig Mand, jeg kender dem. Een, den ny, det passer dem bedst! Det passer ham at gøre sin gamle Veninde til Nul, saa er der ingen Hensyn, saa kan han nyde uden Forbehold. Og det skal jo være saa smukt!

LILI

som før.

FRU BØHME

omfavner hende.

Lili, saa ulykkelig som De staar der, skal jeg ogsaa se Anne! Igen. Og mer end een Gang! Kan De saa forstaa . . nu da jeg pludselig ser det hele . .

LILI

gør sig lempelig fri.

Nej. Hvis jeg var gift med ham, saa blev jeg. Jeg brugte alle Midler . . selv at være smuk i Selskab

brugte jeg . . alt muligt. Jeg vilde være saa taalmodig, som Anne har været. Og som De, Fru Bøhme. Som alle Kvinder, der har den Slags Mænd. Naar vi ikke lader os narre af dem, er der da nogen anden Udvej? Naar vi ikke vil . . ikke vil leve uden dem!

Hvis min Datter var gift med ham, fik jeg hende til at blive. Det er et Liv, der er Lykke i, ja og ogsaa Sorg. Men det er ikke Ulykke.

Sætter sig paa sin Plads, sidder lidt med Hovedet i Hænderne.

Sagte som til sig selv. Ulykken . . det er at skulle forlade . . denne „Plads“, den første! Frivilligt i Morgen . . for ikke at anmodes i Overmorgen! Det er at gaa derovre og vente paa et Brev. Og saa, naar det ikke kommer . . ingenting at have sammen med ham . . ingen Paaskud til at se ham og faa ham igen . .

Og det bliver Sommer derude, og jeg ved ikke, hvad jeg skal med den . .

FRU BØHME

Lili. Min lille Ven!

LILI

ser pludselig truende paa hende.

Men vi ved ingenting endnu! Rejser sig og gaar til Vinduet.

FRU BØHME

Vi ved nok! De staar jo der og . . Hvad staar De der og vogter ved det Vindue for, Lili?

LILI

vender sig hastig.

FRU BØHME

Anne staar vel sagtens lige saadan ved sit. Hun staar der, hver Gang han er ude. Er det ikke nok? Jeg ryster af Arrigskab, naar jeg tænker paa, at den . . . Monsieur Egenkærlighed har jer to smaa gode Mennesker at vrage og tage til Naade igen! Jeg beder til, Lili . . . nu kommer vi til det, jeg vil Dem . . . den Historie om, at Frk. Sten har staaet med Gerts Papi-rer mellem Fingrene, den gik i Anne, ikke i mig! Jeg beder til, Lili, at han ikke kan skaffe de Penge, til Gert nu kommer. Og jeg forlanger, at Anne skal være til Stede; at se den Elskede ydmyget . . . velfortjent, jeg tror, det er sundt!

LILI

vender sig atter mod Vinduet.

Men jeg tror, ingen faar det at se, Fru Bøhme.

FRU BØHME

Hvis Anne river sig løs, vil De saa følge med, Lili! Det er det, han har fortjent. Som jeg vil faa Dem til!

LILI

vender sig lynsnart imod hende.

Der kommer han! Ser igen ud, trækker sig saa tilbage fra Vin-duet, ængstelig.

FRU BØHME

Han kommer ikke som Sejrherr. Det ser jeg paa Dem. Jeg siger: Tak Vorherre. Hvis jeg har fortjent noget som Moder til de to Unger, lad det saa være . . . Tier og ser spændt mod Døren.

LILI

Fru Bøhme! Bliver De?

FRU BØHME

Gert og jeg skal tale med Grupp nu.

LILI

Fru Bøhme! Lov mig, hvis han saa bagefter vil være ene og ikke af sig selv kalder mig ind igen . . det tror jeg nu, han gør, men hvis . . .

FRU BØHME

ser lidt paa hende.

Ja, De har Ret. Saa skal jeg kalde paa Dem, Lili . skønt . . Jo jeg lover det, saa skal jeg kalde paa Dem.

LILI

Og husk, hvem her saa er! For han kan sende alle de andre bort. Ikke mig. For jeg gaar ikke!

GRUPP

kommer ind saa optaget af sine Tanker, at han straks ingen ser.

Til Fru Bøhme. Undskyld, men her er som bekendt ikke længere Privatværelse.

FRU BØHME

Gaar De med ind . . Gert er hos Anne . . eller skal vi komme her?

GRUPP

Tak, hvis De vil komme her. Tager smilende sit Ur op Det

vil sige Kl. 3 præcis. For nu er et Par Minutter ..
Fru Bøhme .. et Par Minutter kan være kostbare ..

Fru Bøhme ser vist paa Lili og gaar.

GRUPP

til Lili.

De ogsaa.

LILI

sætter sig paa sin Plads og skriver.

GRUPP

De maa ogsaa gaa. Jeg vil være ene.

LILI

Nej.

GRUPP

Nej?

LILI

De maa godt dø, hellere end gerne for mig. Men
jeg vil med, som De har sagt.

GRUPP

Tror De, jeg skyder mig her, for aabne Døre med
de Mennesker i Hælene ..

LILI

Der er noget, som hedder at dele ondt og godt med
hinanden. Eet Døgn, det er ikke for længe.

GRUPP

Vil De tro mig, naar jeg siger, at jeg ikke er ked

af nogenting. Jeg er vis paa, at det Telegram kommer . . fuldstændig sikker.

LILI

Hvad skulde De saa med de Par Minutter?

GRUPP

Vinde Tid. Have Fred et Øjeblik.

LILI

Det kan De godt faa, fordi jeg sidder her. Skriver.

GRUPP

Lili, hør nu engang. Jeg taaler ikke Scener paa mit Kontor.

LILI

Nej. Men jeg gaar ikke. Ikke før jeg tror, De holder det Løfte til mig.

GRUPP

Prøv nu at forstaa mig. Jeg venter det Telegram ind ad Døren hvert Minut. Altsaa er jeg ikke ulykkelig.

Men Beck sagde nej, og det er aldrig morsomt at have med forsigtige Dumrianer at gøre.

Og jeg skal tale med Gert nu . . jeg snakker mig vel til Rette med ham, men jeg aner ikke hvordan; det gør mig heller ikke henrykt.

Derfor vil jeg være fri for Mennesker et Øjeblik. Tror De mig saa?

LILI

Ikke naar. De undgaar at se paa mig. Saa kender

jeg Dem. Saa er jeg fremmed for Dem. Og for fremmede lyver man, naar man har Brug for det.

GRUPP

Hvornaar har jeg da . . nu er det ikke for at faa Dem bort, nu er Tiden straks gaaet . . men hvornaar har jeg løjet for Dem?

LILI

Saa se da paa mig.

GRUPP

ser vredt paa hende, bliver straks mildere.

Herregud, Lili . . de fortvivlede Øjne . . fordi jeg er saadan, at mine Venner irriterer mig, naar der er noget galt . . jeg taaler jo heller ikke nogen, naar jeg er syg. I Nøden vil jeg ingen Venner have.

Men naar jeg bliver glad, Lili, det ved De godt, saa maa jeg til den, jeg holder af! Hvis det Amerikabud nu bare vil komme, hvor vi saa skal have det godt i Aften! Ikke sandt?

LILI

rejser sig, tør ikke se paa ham.

Med mig? Hos mig?

GRUPP

Hvor ellers?

LILI

smiler.

Nej men det er fordi . . det er sidste Aften, jeg er her! Og saa kommer det saa pludselig altid. Jeg maa jo være bleven altfor nervøs, for jeg venter hele Tiden

paa en Ulykke. Og hele Tiden kommer der noget godt!

Ser fast paa ham. Men det andet Løfte gælder ogsaa? For det er givet . . ikke i en Rus, men i Dag.

GRUPP

Gid De vilde tænke lige saa lidt paa den Revolver som jeg, Lili. Underholdt De ikke Frk. Sten med det samme, da jeg kom?

LILI

Gælder det? Eller gælder det ikke?

GRUPP

Vi faar ingen Brug for det, men det gælder.

LILI

ser lidt paa ham.

Ja, hvor er jeg bleven mistroisk. Gaar hen mod Kontordøren, betænker sig igen, langsomt ud.

GRUPP ser tankefuld efter hende, gaar pludselig til Pengeskabet og undersøger Revolveren.

Lidt efter kommer Gert, Fru Bøhme . . og Anne lidt tøvende.

GRUPP

lægger roligt Revolveren ind og gaar dem i Møde.

Og begge Damer!

FRU BØHME

Jeg bad Anne være med.

ANNE

helt hen til Grupp.

Ja, og jeg vilde, for at vi kan være to paa hvert Parti.

GRUPP

ser overrasket paa hende.

Smiler til hende. Hvis mit Parti nu er værd at være paa.

ANNE

Alligevel.

Grupp byder Plads, de sætter sig alle tre, Grupp bliver staaende.

GERT

rømmer sig.

GRUPP

Ja, værsgo.

GERT

Jeg begynder ikke med at bede dig om de Papirer, som jeg har betroet dig. For jeg tager det som et Bevis for, at de er . . . borte, at du ikke ganske simpelt tager dem og giver mig dem.

Lille Pavse, hvori han venter, at Grupp skal sige noget.

GERT

Desuden ved jeg sikkert, at du har belaant dem hos Beck.

GRUPP

gør en overrasket Bevægelse.

GERT

Fra Telefonen i Gaar! Jeg vidste først, at jeg havde hørt det, da Anne havde fortalt sig. Saa huskede jeg det hele. Du ejer ingen Obligationer.

GRUPP
smiler.

Saa synes jeg, vi kunde have sprunget denne Indledning over.

GERT

Tør jeg bede dig lade være med det Smil. Ved denne Lejlighed i det mindste gør du bedst i at regne med mig!

GRUPP

Det har jeg hele Tiden gjort, Gert. Du repræsenterer mine Fjender udmærket, skabt i deres Billede som du er og med dem i Ryggen. Og nu har I tilmed endelig faaet Vaaben imod mig.

Saa passer mit Smil dig ikke . . . skønt du ved, det er en Vane fra Tider, hvor jeg skulde skjule mig, bør jeg vist holde mig alvorlig. For det er en alvorlig Sag for mig.

GERT

Det indrømmer du dog!

Naa, lad os saa komme til Sagen. For det første vil jeg sige dig, at jeg meget godt ved, efter det jeg kender dig, at hvis jeg forlangte en Forklaring, ja saa havde du naturligvis en, som vil gøre denne Historie, skal vi sige . . . mindre unfair. Den Forklaring vilde jeg bede om, hvis du var min Ven. Men du har vist dig som alt andet. Overfor dig har jeg derfor i Sinde at holde mig til Fakta.

Du har forgrebet dig paa de Papirer, jeg har betroet dig. Det er kriminelt. Og nu sætter jeg mine Betingelser.

Anne rejser sig og gaar hen ved Siden af Grupp. Han smiler til hende, hun lister sin Haand ind i hans.

GERT

Mine Betingelser . . for ikke at blamere dig . . siden min Søster er saa lidt stolt, at hun vedblivende ønsker at være gift med dig, kan der naturligvis ikke være Tale om straffe dig . .

FRU BØHME

dæmpet.

Gert!

GERT

Aa Anne, kunde du maaske opsætte din Ømhed. Moders Hjerte er allerede ved at smelte igen ved det Syn.

Grupp slipper uvilkaarlig Annes Haand; Anne stiller sig tættere ind til ham.

GERT

Saa skal jeg holde mig til Sagen.

Først maa jeg naturligvis have mine Obligationer igen inden tre Maaneder. Da faar du Lov at beholde Oplagspladsen paa den Betingelse . . ja jeg behøver vel ikke at indskyde, at jeg efter dette endelig er færdig med mit ærgerrige Ønske at blive din Kompagnon . . men nu maa du alligevel trods din Antipati for hæderlige Folk, slutte det dig før tilbudte Forbund med Etatsraad Bayer.

Ser paa Grupp og venter Svar.

Pavse.

GRUPP

Er der mere?

GERT

Dette er jeg interesseret i, fordi jeg indtræder i Petroleumskompagniet, saa snart jeg bliver fem og tyve Aar . . om tre Maaneder. Og saa ved jeg . . og det er navnlig min Grund, at det, skønt det er udmærket sundt for Forretningen her, er dig en haard Pille at sluge! Og undskyld at jeg gentager det: den Pille under jeg dig.

Lille Pavse.

Ja, for det ser ud, som om du vilde spørge, hvad dette kommer mig ved.

GRUPP

Nej, jeg vilde bare spørge: Er der mere?

GERT

Jeg kunde fristes til at tale om . . det der har op-hidset mig imod dig. Men jeg vil ikke røre ved din Privatforhold . . Ja, jeg synes, du maa skamme dig, Anne. Men I om det!

GRUPP

Du er altsaa færdig?

GERT

Ja.

GRUPP

For saa vil jeg nemlig tillade mig at lukke Døren op for dig. Gaar til Entredøren, som han holder paa vid Gab.

Fru Böhme og Gert rejser sig og ser maalløse paa ham.

GRUPP

Hvis du har din Hat derinde i Lejligheden, maa du godt gaa den Vej. Bare det bliver hurtigt og for sidste Gang. Lukker Døren.

FRU BØHME

hastigt.

Ja gaa du min Dreng.

GERT

Nej lad mig være Moder. Betænker sig, gaar hen imod Grupp.
Ja du er den overlegne, fordi du er den kolde . .
Jeg har holdt baade af dig og af . . Ja mit hidsige Blod har igen ødelagt det for mig. Vender sig til Fru Bøhme. Nu gaar jeg til Etatsraad Hals.

FRU BØHME

Jeg kommer hen til dig om en Timestid, Gert.

Gert ind i Lejligheden.

ANNE

ængstelig hen til Grupp.

Hvad nu? Nu siger han det til Hals!

FRU BØHME

gaar imellem dem.

Vil De saa give mig . . som staar her og ikke ved, hvem af de to Børn, der har det værst . . maa jeg saa bede om den Forklaring?

GRUPP

Ja jeg vil Fru Bøhme.

Fra en Ven i New York, Direktør for et stort Jern-

baneselskab, ved jeg, at der mellem hans og et konkurrerende Selskab er ved at dannes en Ring. Sagen var reelt i Orden for otte Dage siden, der manglede kun nogle Formaliteter. I Gaar skulde Kup'et publiceres. Jeg har taget 1000 Aktier og vil i det Øjeblik Telegrammet kommer og melder mig deres Salg have en Fortjeneste af 175,000 Kr.

Vender sig et Øjeblik til Anne. Og det der er vigtigere: jeg vil saa være helt fri af de andre!

Til Fru Bøhme Jeg havde naturligvis søgt Gerts og Hals' Samtykke til at stille de Papirer som Sikkerhed, hvis de ikke havde villet lumske Oplagspladsen fra mig og derigennem tvinge mig til Sammenslutning.

Da stod Valget . . ikke sandt . . mellem dette Forsøg, hvor jeg er sikker paa Resultatet, eller at svigte Faders og min egen . . Vilje. Og er jeg overlegen, som Gert siger, kan det kun komme af, at jeg er vis paa min Ret til at handle som jeg har gjort. Jeg maatte!

ANNE

Moder, sig det saadan til Etatsraad Hals!

GRUPP

ler lidt.

Han forstaar det ikke alligevel . . siger han i hvert Fald, hemmeligt forstaar de det . . naar Resultatet er de 175,000 . . vel at mærke . . og som rimeligt er! Lad dem saa snakke.

FRU BØHME

Anne lad mig tale lidt ene med Grupp. Da Anne er gaaet

hen ved Vinduet. Hvad betyder saa det .. Vaaben .. naar De er saa sikker .. som altid ligger derinde .. lad?

GRUPP

At jeg .. ja endnu i Gaar bildte jeg mig ind, at jeg ikke gad leve, hvis dette blev opdaget, før det var dækket. I Dag vil jeg alligevel!

FRU BØHME

Da saa jeg godt, nu da vi kom ..

GRUPP

.. at jeg tog Patronerne ud! .. Se selv. Viser hende Revolveren og lægger den tilbage. Det var pludselig .. jeg tænkte: Her er saa mange nervøse Mennesker i dette Hus.

FRU BØHME

ser lidt paa ham.

Jeg beundrer Deres koldblodige Praktiskhed. Har De bragt Folk paa Selvmordstanker .. ingen Udførelse paa Deres Kontor!

Gaar fra ham hen til Anne. Ja lille Anne, saa rejser jeg i Aften med Gert. Din Mand klarer sig nok, og saa er du jo lykkelig.

Jeg gaar et Øjeblik ind til Lili, som jeg vil se at faa med os. Saa kommer jeg ind og siger Farvel til Erik. Ind i Kontoret.

Grupp og Anne ser efter hende, til Døren er lukket, vender sig saa samtidig og ser hinanden ind i Øjnene.

GRUPP

Tak.

Det er det eneste jeg kan sige.

ANNE

smiler forvirret og lykkelig.

Og saa skal jeg vel lade være at forstyrre. Vil gaa.

GRUPP

Nej vent lidt . . siden det lader til at bringe Lykke at holde dig i Haanden. Gaar til Telefonen, slaar op i Bogen, ringer, strækker smilende Haanden ud, som hun tager.

403.

— —

Er Etatsraad Hals til Stede? Det er Grosserer Grupp.

— —

Ikke før om en Time? Ja saa ringer jeg op igen. Det er en Sag . . vil De sige det . . der angaar Etatsraad Hals' Myndling, Böhme.

Ringer af, vender sig smilende til Anne Ser du, da vandt vi en Time. Og saa maa . . Beck have ringet om det Telegram!

Fru Böhme og Lili kommer ind. Fru Böhme ganr hurtigt og lidt støjende forbi ind i Lejligheden.

ANNE

sagte til Grupp.

Kommer du ind og siger det til mig, saa snart det er i Orden?

GRUPP

nikker smilende til hende, bliver alvorlig i det Øjeblik, hun er borte og giver sig til at gaa urolig op og ned.

LILI

nærmer sig Fru Bøhme sagde, at De vilde tale med mig.

GRUPP

Det har Fru Bøhme selv sat sammen, jeg er mindre oplagt til at tale end nogen Sinde. Nu maa det Bud komme!

Standser Forresten hvad sagde Fru Bøhme til Dem? Bad hun Dem ikke om at rejse med sig? Og vil De?

LILI

Nej, for Fru Bøhme vilde rejse . . i Aften.

GRUPP

Naa . . i Aften. Tier lidt.

Men . . Lili var det ikke bedst alligevel . . naar vi tænker os om . .

LILI

ser bare paa ham.

GRUPP

. . som Forholdene nu er, de har forandret sig meget, siden vi talte sammen! Og der er jo ogsaa Hensyn, man maa tage!

De ser ud, som om De vilde sige: dem De har Lyst til at tage. Naar jeg skal være ærlig, saa har jeg Lyst til de Hensyn . . fordi Anne i Dag har været saadan, at jeg vil være god imod hende til Gengæld! Og det synes De jo ogsaa Lili, som forstaar alting?

LILI

som før.

GRUPP

gaar igen.

Ja undskyld at jeg ikke bliver staaende og venter paa Svar.

Standser. Gid De vilde i det mindste sætte Dem ned. De virker saa nervøst, som De staar der.

LILI

bliver staaende.

GRUPP

gaar og standser igen.

Skal vi saa se at komme til et Resultat?

Jeg har været utilregnelig i denne Tid af Forretningsssorger, og jeg har baaret mig utilregneligt ad imod Dem. Endnu i Dag. Jeg vidste ikke at jeg . . . jeg er ikke forelsket i den lille Kone, det tror jeg i hvert Fald ikke. Men jeg er saa optaget af, som hun har været imod mig, at jeg i alle Tilfælde ikke har Lyst til at være optaget af andre.

Derfor holder jeg jo alligevel meget af Dem, Lili, og er Dem taknemmelig og håaber, at vi skal blive ved at være Venner, ikke sandt? Og vi ses jo ogsaa igen.

LILI

som før.

GRUPP

Noget saa irriterende, som at De tier og tier!

FRK. STEN kommer ind med et Brev.

GRUPP hastigt imod hende.

Fra Beck?

FRK. STEN

Nej til Frk. Fønns. Rækker Lili Brevet, gaar.

GRUPP

Skriften er Gerts! Skriver han noget om den Rejse?

LILI

læsende.

Ja.

GRUPP

Hvad skriver han om den Rejse?

LILI

læser færdigt og ser haanligt smilende frem for sig.

GRUPP

Herregud De kan da svare; pludselig blev De levende . . . Tager De med?

LILI

Han beder mig om ikke at følge Fru Bøhme.

GRUPP

Ikke at følge Fru Bøhme! Hvad mener han med det?

LILI

ler lidt.

Ja. Hvad tror De?

Jeg skal tage til London, som min Bestemmelse var, skriver han. Dertil vil han følge mig, ene. I Gaar før

han vidste noget, bad han mig, om jeg vilde gifte mig med ham. Forstaar De Forskellen?

GRUPP

Naa saa, det er af Bitterhed. De ler. Ja, men det forstaar jeg ikke. For det maatte De vide. De ved da at ..

Afbrydes af Telefonen, gaar derhen.

Ja.

— — —

Ja!

— — —

Endelig Beck!

LILI

nærmer sig.

Uvilkaarligt Det er lykkedes?

GRUPP

i Telefonen.

— — —

Naa altsaa til den Kurs, jeg limiterede?

— — —

Udmærket. Saa kommer De her med Obligationerne.

— — —

Ja Farvel. Ringer af og skynder sig hen imod Lejligheden.

LILI

skælvende af Spænding.

Hvor skal De hen?

GRUPP

Jeg skal tale med Anne.

Anne bad mig straks komme ind og sige Besked.

LILI

ler ham pludselig og vildt op i Ansigtet.

GRUPP

De ved det jo . . af Telefonen! De forstod vel, at alt er gaaet godt. Hvorfor kan jeg saa ikke faa Lov at gaa, naar jeg vil?

LILI

bøjer et Øjeblik Hovedet og græder.

GRUPP

Og nu . . De som aldrig græder . . Ja undskyld, men . . det kan jeg ikke. Vil gaa.

LILI

stiller sig i Vejen for ham.

De bliver.

GRUPP

Jeg er jo i Deres Magt, siden jeg ikke kan have Skrigen-op her.

LILI

Ja, De er i min Magt . . her paa Kontoret. Og jeg beholder Dem, til jeg ved saa meget, at jeg kan faa Fred!

Hvordan var det nu, De sagde? Nej først saa maa jeg spørge Dem: Blev De glad nu?

GRUPP

Det ved De jo godt.

LILI

For naar De blev glad . . ikke sandt . . saa maatte De til den, De holder af. Men er det ikke mig? Det var det i Gaar, endelig mig, kun mig!

GRUPP

vil svare, betænker sig.

LILI

Det behøver De heller ikke . . at sige noget. Jeg kan vel se, hvordan De vil . . slippe fra mig! Af Sted med Deres Glæde! Til en anden!

Eller fortælle mig mere om, hvordan det er gaaet til . . det behøver De ikke! Der hændte noget særligt, sagde De, en anden fik Lejlighed til at være bedre imod Dem. Nu er De optaget af hende. Og hvem kan gøre for det. Nej ingen.

Men hvordan er det kommet saa vidt, at De staar der og er . . De er jo led ved mig. Det skal jeg vide!

GRUPP

Led er ikke Ordet. Men vi har jo længe set, Lili, at det ikke blev saadan, som vi begge to havde ventet.

LILI

Har vi længe set . . ! Har De?

Aa, men hvorfor maatte jeg da ikke have Lov at gaa af mig selv! Naar jeg kunde, og det saa De! Vises bort . . bagefter . . den Dag hvor jeg . . fremfor alle andre Dage . . hvor jeg elsker . . det vil jeg være fri for, det dør jeg af . .

Har De vidst det . . alle de mange Maaneder, De ikke havde Tid? Men jeg skulde bare ikke have Lov at gaa af mig selv? Var det det? Det blev De jaloux af og forelsket for en Dag?

Svar mig. Saa slipper De før!

GRUPP

Det var vel noget derhen ad . .

LILI

griber ham om begge Arme og ser ham ind i Ansigtet.

Kunde du saa ikke, naar det er dig, der har taget Fejl, kunde du ikke engang bære den Smule Følger? Jeg havde jo været glad, bare du havde siddet hjemme hos mig. Og Anne vilde have syntes, at det maatte du den sidste Aften, det ved du ogsaa! Det havde været let!

GRUPP

bliver blid.

Lili . .

LILI

slipper ham.

Men du havde ikke Lyst. Det sagde du to Gange. Og naar du ikke har Lyst, saa er der ikke mere! Saa siger du bare: „Lili, du som er saa klog, du ved, at jeg har Ret.“ Ja alle Mennesker har Ret fra den ene Side set, det ved du bedst, som undgaar at se paa Folk, naar du ikke vil forstyrres i dit.

Og nu vil jeg kun se det fra min Side. Og saa bliver du til en Slyngel . . af Egenkærlighed.

GRUPP

Jeg havde ikke troet, at vi to skulde skilles med ..
Slyngel, Lili.

LILI

Men hvor tør du. Et Menneske, man har holdt af,
har vel altid noget at hævne sig med! Og jeg lader
mig ikke træde ned uden at kny! Jeg finder maaske
paa noget, som du kan huske!

GRUPP

Lili. Jeg indrømmer ..

LILI

Ja, indrøm du! Men nu er jeg færdig med at tilgive,
bare du siger: saadan er jeg nu.

Prøv du engang at tænke paa min Ret. Var jeg af
dem, man tager for at prøve noget nyt og forlader for
at prøve noget nyt?

GRUPP

Lili, du var af dem, man fremfor alle ønskede at
dele hele Livet med, det ved du jo godt, jeg sagde
dengang.

Men .. du er hurtig bleven, som Elskerinder bliver,
Lili .. naar vi nu skal staa her og sige hinanden Sand-
heden ..

LILI

stirrer paa ham.

som Elskerinder bliver! Og det vil .. hvad vil det
sige?

GRUPP

Hvor der ingen Hverdagsting er at blande i Kærligheden .. saa synes disse .. concentrerede .. Lykkeitimer det hele, ikke sandt .. og de bliver nødvendige som Spiritus for en Dranker. Du siger jo selv: der er ikke andet.

LILI

synker sammen.

Jeg .. jeg har da ogsaa arbejdet.

GRUPP

Naar du har gjort noget ordentligt Arbejde her, har det været for at behage mig, det har du selv fortalt mig. Alt gaar ud paa et eneste.

LILI

søger hen til sin Plads og sætter sig.

GRUPP

Det præger sit Menneske, det Liv .. som du selv har valgt. Derfor virker du saa uimodstaaelig, Lili .. jeg behøver bare at være dig nær .. endogsaa i Dag, da jeg er optaget af en anden .. Og derfor virker alt erotisk igen paa dig .. selv en Gert Bøhmes Forelskelse .. det har vi jo set.

LILI

rejser sig.

Mumler henimod ham. Hvis det er sandt .. saa vil jeg .. hævne mig ..

GRUPP

Og derfor . . . naar jeg tvinges til at tænke paa andre Ting og er bleven optaget af en anden, jeg føler mig ikke som Slyngel af den Grund. Jeg ved ganske roligt . . . hun forelsker sig snart igen.

LILI

Og om igen det samme. Og ynkeligere og ynkeligere Mænd . . . at kasseres af.

Mumler henimod ham. Saa hævner jeg mig, fordi du tror det og ikke hjælper mig.

GRUPP

ser lidt paa hende.

Ja saa er der jo saadanne Øjeblikke, hvor man vilde dø, hvis man tilfældig havde Midlet ved Haanden. Ellers lever man; du lever videre og gør alle forelskede i dig, Lili, hvert Menneske, som ser, hvor dette Elskerinde straalere af dig!

LILI

som før. Saa vil jeg . . . hvad kaldes det . . . Ler lidt . . . saa vil jeg hellere . . . „statuere et Eksempel“ hedder det!

GRUPP

Hvad er det, du staar og siger saa sagte? Og du smiler og er overlegen igen og har Dronningemine som i gamle Dage.

Det gør mig ondt bare at gaa fra dig nu, end sige, 98
at vi skulde skilles paa denne Maade . .

LILI

Aa, gaa nu, før De siger alt det!

GRUPP

Ja, men lover du mig saa . . ikke sandt, naar jeg 98
kommer til London, saa ved du jo godt, hvis jeg er 78
forelsket i dig, saa bliver du ogsaa . .

LILI

Ja og derfor . .
Nikker smilende Gaa nu.

GRUPP

Men du er her, naar jeg kommer tilbage? For jeg 9
ved ikke rigtig, hvad jeg skal tro . . jeg vil tale ordent-
ligt med dig og gøre en Aftale . . -

LILI

Ja, jeg er her.

GRUPP

standser i Døren til Lejligheden.

Du lover det? Sikkert!

Lili vinker smilende. Grupp hurtig ind i Lejligheden.

Lili tager . . endnu med det anstrengte Smil . . Revolveren frem, sætter sig
paa sin Plads, føler . . pludselig med sammenbidte Tænder . . efter sit Hjerte,
skyder og synker ned paa Gulvet.

I det samme Grupp, fulgt af Anne. Straks efter Fru Bøhme
og Frk. Sten (fra Kontoret).

ANNE

knæler ned hos Lili.

Grædende Lili!

FRU BØHME

tager med begge Hænder om Lilis Kinder.

Du skal vide . . du er den bedste af os allesammen.

Hør dog, du er den bedste . .

FRK. STEN

staar ret op og ned med et tillukket Ansigt.

Ja, naar hun er død, saa . . Hun er jo død.

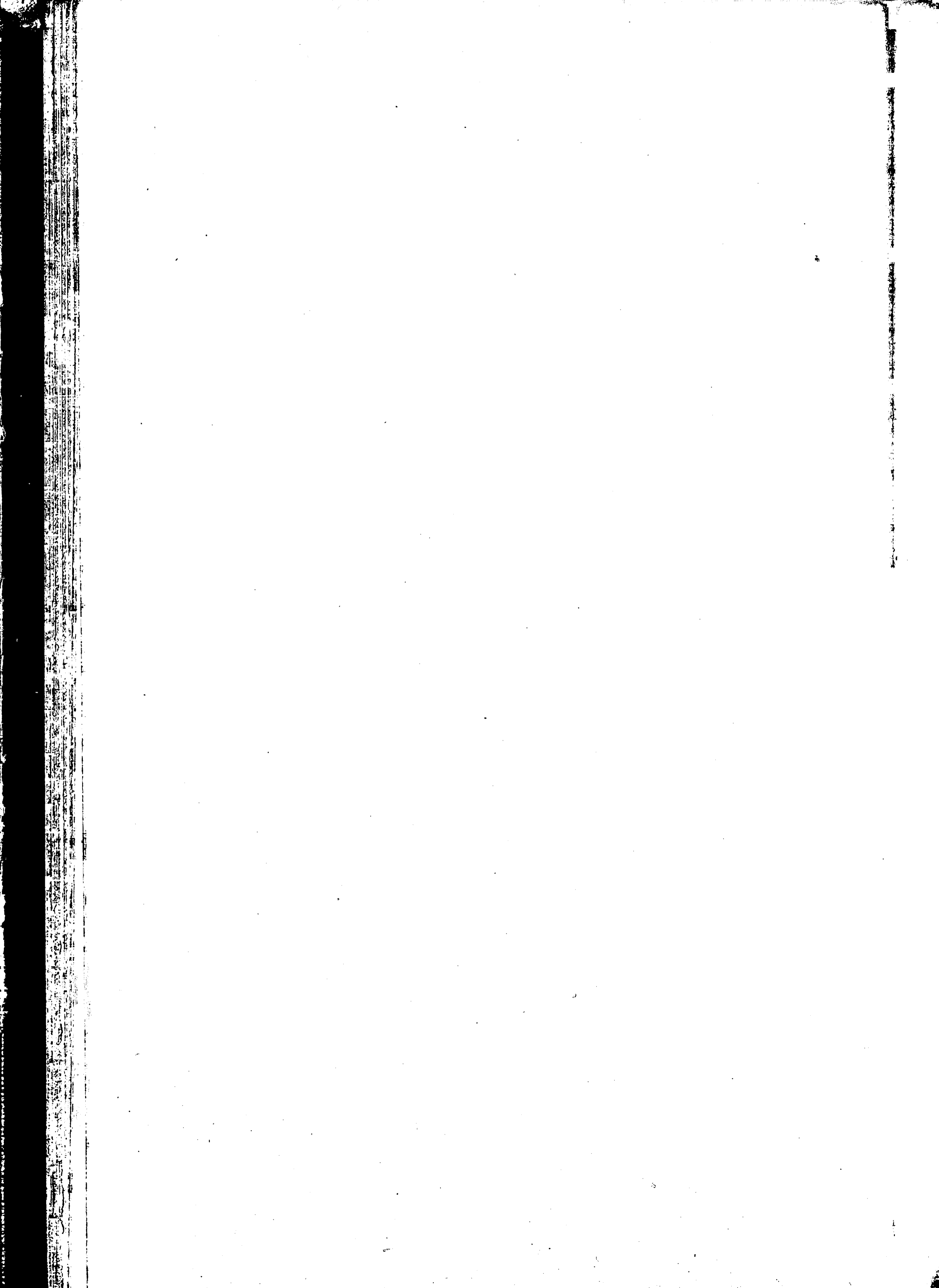
GRUPP

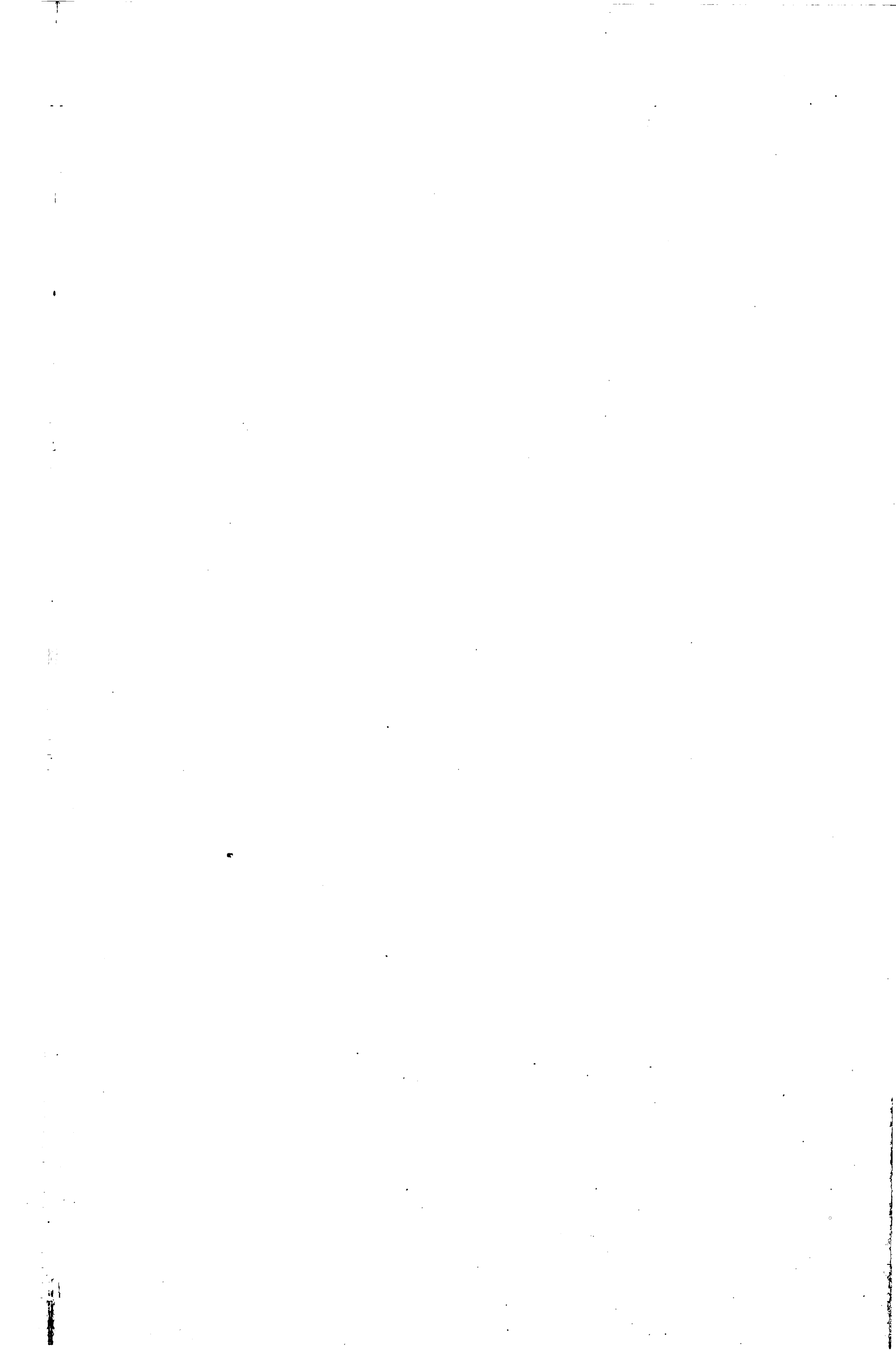
Doktorens Telefonnummer, Anne?

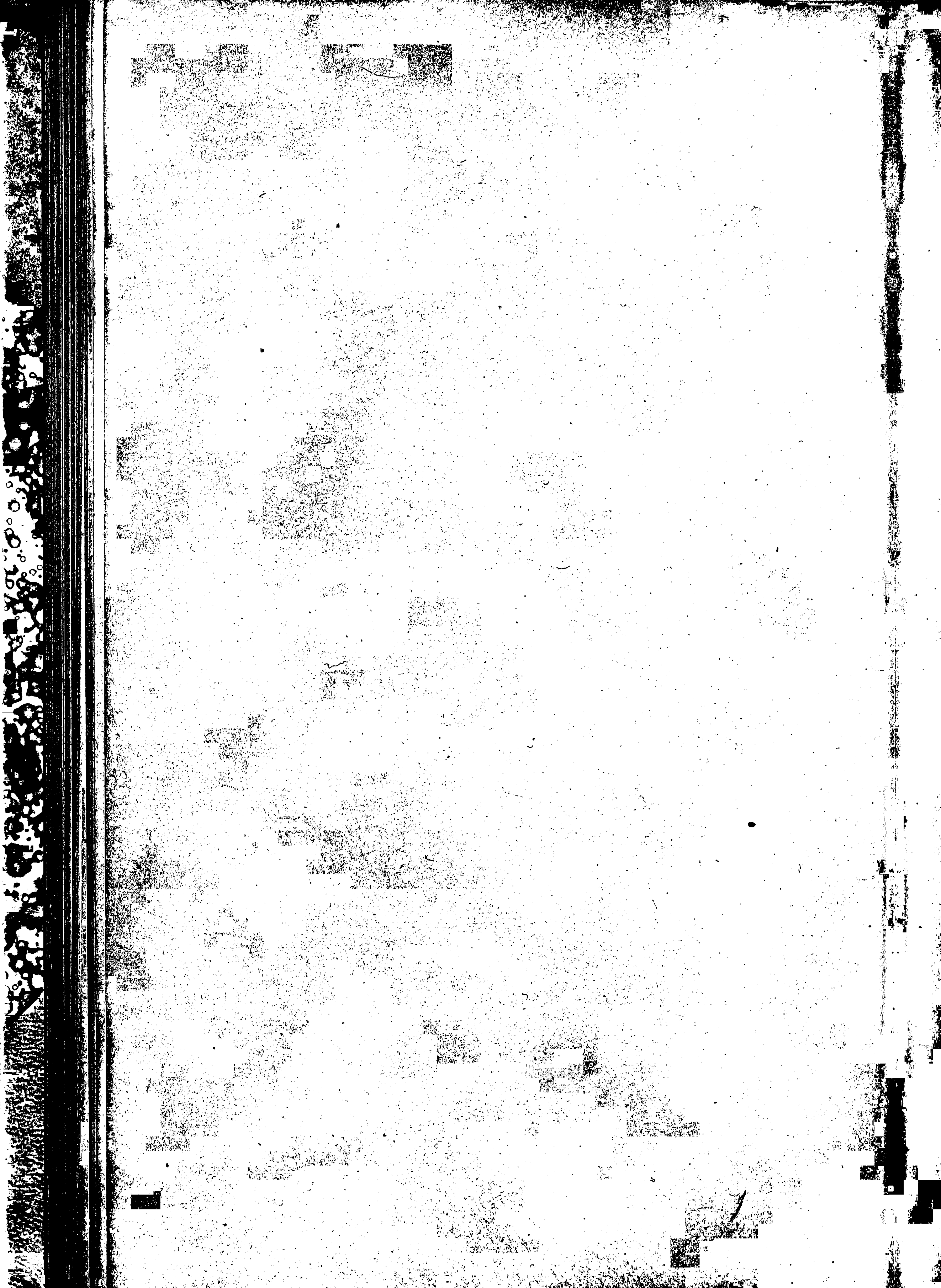
Da Anne ikke svarer, gaar han til Telefonen, leder i Bogen.

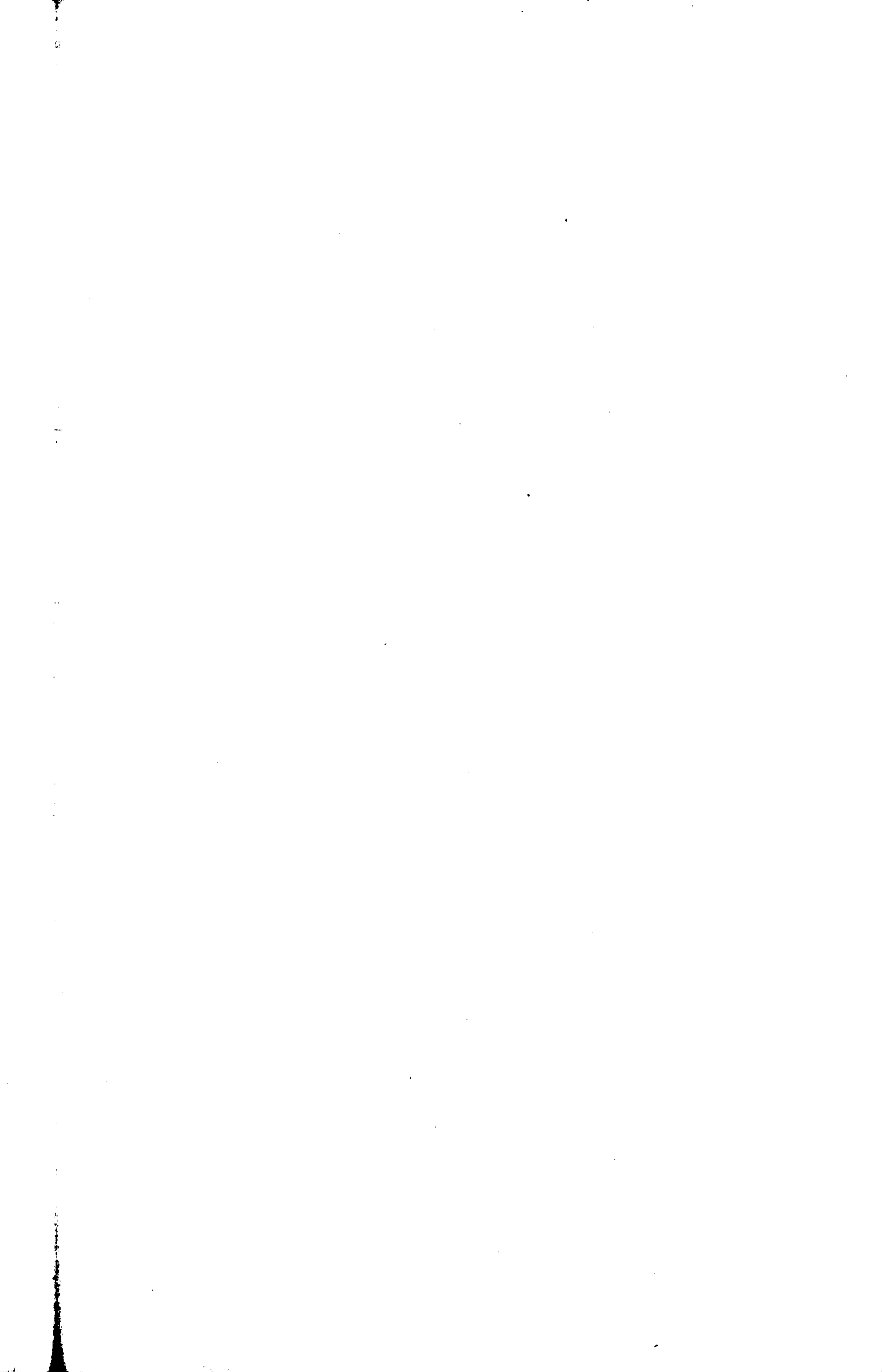
Tæppe.

Omtrent samtidig.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL · NORDISK FORLAG

AGNES HENNINGSEN

GLANSBILLEDET, en Historie om Damer.

2 Kr. 50 Øre.

STRØMMEN, Fortælling. *3 Kr. 50 Øre.*

POLENS DØTRE, Roman. 2. Opl. *4 Kr. 50 Øre.*

DE SPEDALSKE, Roman. *6 Kr.*

DEN UOVERVINDELIGE, Skuespil. *2 Kr.*

LYKKEN. En Elskovshistorie. *2 Kr.*

